

II pracownia malarstwa

Katalog II Pracowni Malarstwa 2005-2015

prof. UAP dr hab. Dominik Lejman
as. mgr Ewa Kubiak

II Katedra Malarstwa

Wydział Malarstwa i Rysunku

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu

Wydawca / Publisher:

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu/
University of Arts in Poznań

Redakcja katalogu / Editorial team

Dominik Lejman, Ewa Kubiak

Teksty / Texts:

Dominik Lejman, Ewa Kubiak

Tłumaczenia / Translation:

Ewa Kubiak

Projekt graficzny / Graphic design:

Piotr Marzolek

Projekt okładki / Cover design:

Piotr Marzolek

Nakład / Edition:

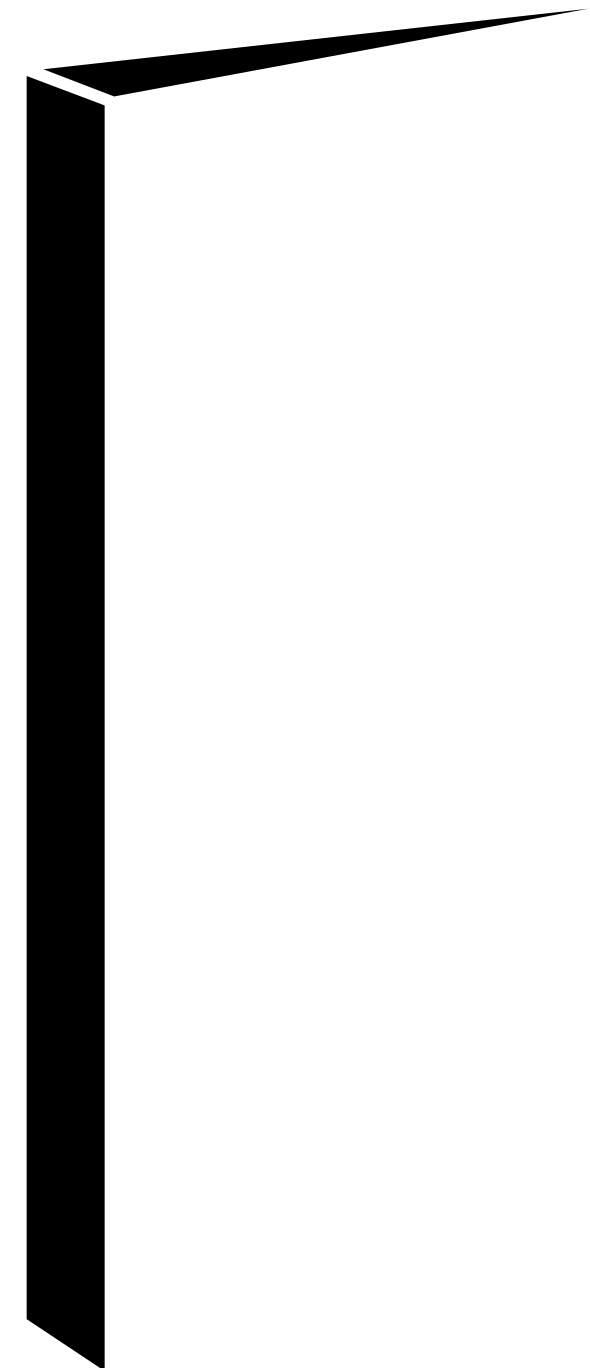
500 sztuk / copies

ISBN:

978-83-65578-31-0

Copyright:

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu 2017
University of Arts in Poznań 2017

O II pracowni malarstwa

Art is the teaching of resistance
Frederick J. Kiesler

W czasach obowiązującej transdyscyplinarności sztuk wizualnych, w czasach technicznej kultury ciągle i wszędzie samo-reprodukcją się cyfrowego obrazu, studiowanie malarstwa po „końcu malarstwa” wydaje się być już nie tyle archaicznym, co na powrót zaskakującym, intrygującym wyzwaniem. O ile bowiem przyjmując model techniczny kierunek ten wydaje się zawężać możliwe spektrum działania artysty, jeśli rozumieć malarstwo wyłącznie jako dosłowny proces aplikacji farby na płótno lub inny podkład w celu komunikowania konkretnego przekazu, o tyle przy rozszerzeniu refleksji na temat dzisiejszego znaczenia malarstwa - pojmując obraz jako alternatywę wobec powszechnej i jednoznacznej informacji wizualnej, studia malarstwa nabierają wyjątkowej rangi, bez względu na wybór konkretnego narzędzia obrazowania.

Wartości od zarania tożsame z tą konkretną dyscypliną sztuki dostarczają dziś jej adeptom specyficznych narzędzi, pozwalających na daleko szersze niżby się wydawało, przewartościowania w obszarze sztuk wizualnych i generalnie w kulturze wizualnej. Powierzchnia, ta dosłowna i ta metaforyczna, to dla malarstwa problem podstawowy. Tylko w malarstwie, w technicznym rozumieniu procesu, pozostajemy zawsze na powierzchni obrazu. W metaforycznym, malując, mamy przywilej przyznać się do swojej „powierzchnowości” i potraktować ją jako wyjątkowy atut. Malarzy interesuje powierzchnia płótna, ale też abstrakcyjna „powierzchnia” problemu. Być może dlatego nie uzurpujemy sobie prawa do bycia „ekspertami” w obrazowanej przez nas tematyce, co staje się nieznośną aspiracją całości współczesnych sztuk wizualnych, asymilujących problematykę wielu innych, poza-artystycznych dziedzin. Artysta niejednokrotnie próbuje być dziś w danym, obcym mu

About II Painting Studio

obszarze, specjalistą, nie stać go na odwagę pozostania „na powierzchni” własnej inspiracji. Malarstwo jako język z założenia nieprecyzyjny, impresyjny, niedoskonały, zwalnia z tej niebezpiecznej presji. Możliwość „pozostania na powierzchni” problemu ratuje przed pseudo-naukową grafomanią. Tymczasem być może właśnie sama powierzchnia niejednokrotnie pozwala paradoksalnie odkryć, zobaczyć więcej.

„An analysis of the simple surface manifestation of an epoch can contribute more to determining its place in the historical process than judgments of the epoch about itself”
Ziegfried Kracauer „The Mass Ornament”, Frankfurter Zeitung, 9-10 Czerwca 1927

Inna, równie ważna jakość, wynikająca z natury samego medium, to niedokończenie. Współczesne środki audio-wizualne w naturalny sposób wymuszają przekaz „skończony”, przez co zapominamy o wartości niedokończenia, umożliwiającego samemu widzowi postawienie z sztuce kropki nad „i”.

Ważniejsza od rodzaju narzędzi jest tu jednak sama optyka, perspektywa z której zadajemy w sztuce pytania, wymykające się łatwym odpowiedziom. Optyka malarstwa, dwie dekady po wyeliminowaniu na dobre magii fotograficznej ciemni, staje się być może na powrót możliwością dla otwartej refleksji nad światem definiowanym przez powszechną kulturę wizualną cyfrowego obrazu.

Zdanie Art is the teaching of resistance (Frederick Kiesler) nabiera nowego znaczenia w środowisku, w którym obrazy, z którymi zderzamy się na co dzień, w swojej jednoznaczności są bardziej „pomalowane” niż „namalowane”.

Studia artystyczne podlegają w obecnych czasach wielu nieuniknionym przewartościowaniom.

Potrzeba przewartościowań to dziś nie tylko wpływ kultury technicznej, dostępu do informacji i łatwości manipulowania obrazem, czy też modernistycznych tradycji i postkonceptualnych strategii, na stałe zadomowionych obecnie w szeroko rozumianym „twórczym” warsztacie. To w równej mierze nowe role i oczekiwania pokładane w artyście, kwestia zaangażowania jego sztuki w wymiarze społecznym, politycznym i ogólniej pozycji, jaką sam/sama zajmuje we współczesnych relacjach zglobalizowanego świata. Skala problemów wydaje się tak olbrzymia, że zasadnym staje się pytanie czy kształcenie artystyczne jest dzisiaj w ogóle możliwe, poza czymś więcej niż, jak twierdzi John Baldessari, jedynie kontaktem z innym, praktykującym artystą, wybitną osobowością uwiarygadniającą istnienie akademii? Jak myśleć o wykształceniu, które zapewniłoby odpowiednie narzędzia umożliwiające twórczą konfrontację z powyższymi problemami, a na dodatek pozwalało na zdrową relację z bezwzględnyymi realiami rynku sztuki?

Być może zatem faktycznie nie da się już naprawdę uczyć sztuki, być może da się jednak ciągle uczyć malarstwa.
Dominik Lejman

Here is what we have to offer you in its most elaborate form -- confusion guided by a clear sense of purpose.
Gordon Matta-Clark

In the times of ruling transdisciplinarity of visual arts, in the times of technical culture, of constant and present self-reproducing digital image, studying painting after the “end of painting” seems to be not so much an anachronistic, but once more surprising and intriguing challenge.

By adopting a technical model this faculty seems to narrow the possible spectrum of artistic process, if one understands painting only as a literal process of applying paint onto a canvas or other surface in order to communicate a certain message, but on the other hand if one widens the reflection to the meaning of painting today – perceiving a painting as an alternative to the common and unambiguous visual information, studying painting gains an extraordinary significance regardless of the choice of a particular depicting tool. Qualities for centuries identical with this particular discipline of art, today provide its adepts with specific tools which allow them a reassessment - far wider than it seems – in the area of visual arts and generally in visual culture.

A surface, the literal one and the metaphorical one is a basic problem regarding painting. Only in painting, in the technical meaning of the process we remain always on the surface of the painting. In the metaphorical sense, while painting we have the privilege to admit to our “superficiality” and treat it as an extraordinary asset. Painters are interested in the surface of painting, but also in the abstract “surface” of the problem. Perhaps that’s why we don’t usurp the right to be “experts” in the area we depict which becomes an unbearable aspiration of other contemporary visual arts assimilating the issues of many other non-artistic disciplines. Often enough today the artist tries to be a specialist in an area strange and unknown to him; he lacks courage to remain “on the surface” of his own inspiration. Painting as an imprecise language, impressionistic and imperfect dismisses one from this dangerous pressure. The possibility of “remaining on the surface” of a problem saves the artist from pseudo-scientific graphomania. Perhaps the surface itself often enough allows to paradoxically discover and see more.

„An analysis of the simple surface manifestation of an epoch can contribute more to determining its place in the historical process than judgments of the epoch about itself”
Ziegfried Kracauer „The Mass Ornament”, Frankfurter Zeitung, 9-10 June 1927

Another equally important quality arising from the nature of the medium is incompleteness. Contemporary audio-visual means in a natural way impose a “completed” message, which makes us forget about the quality of incompleteness that allows the viewer himself to “finish” the piece. More important than the type of tools is the optics itself, a perspective from which we ask questions that escape easy answers. Optics of painting, two decades after the magic of a photographic dark-room has been eliminated for good, becomes perhaps once again a possibility for an open reflection about the world defined by common visual culture of digital image. The sentence Art is the teaching of resistance (Frederick Kiesler) gains a new meaning in an environment in which image that we encounter daily, become more “painted over” in their clear-cut nature than actually “painted”. Studying art nowadays is subjected to many unavoidable reevaluations. The need of reevaluation is today is not only influenced by the technical culture, the access to information and ease on manipulating the image or the modernistic tradition and postconceptual

strategies domesticated for good in the broadly defined “artistic” skill. It is also the new role and expectations placed in the artist, the matter of engaging his art in the social and political issues and a general stand he himself takes in the contemporary relations of the globalized world.

The scale of problems appears to be so enormous, that it seems legitimate to ask if artistic education is even possible today aside from – as claims John Baldessari – merely a contact with another practicing artist, a notable personality that makes the existence of an academy reliable? How to think about education which could provide adequate tools enabling a creative confrontation with the mentioned issues and allow a healthy relation with the ruthless realities of the art market as well?

Therefore perhaps it's impossible to actually teach art anymore, perhaps however it is still possible to teach painting.

Dominik Lejman

Dominik Lejman

II pracownia malarstwa – kim jesteśmy
who we are

Lejman uses the means of the act of making to open a conversation on where a painting can go by challenging its validity as an art form. His videos entrap moments in time–space differentials. He creates a new forum for dialogue by intertwining the projected images with the painted surface of the canvas so that they may act as a vehicle for his ideas. Dominik Lejman's works create their own somnambulistic language, a conceptual dream-walk through a non-definable space.

Timothy Persons

Ur. 1969. Studiował na Wydziale Malarstwa i Grafiki Państwowej Wyższej Szkoły Plastycznych w Gdańsku w latach 1989-1993 oraz w Royal College of Art w Londynie w latach 1993-1995.

Od 2005 roku prowadzi II Pracownię Malarstwa na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu.

Zajmuje się malarstwem, które łączy z projekcjami wideo, realizuje wideofreski i prace w formie wielkoformatowych projekcji. Jest autorem licznych wystaw indywidualnych oraz projektów publicznych (m.in. stałe instalacje w szpitalach w Nowym Jorku i w Cleveland).

Brał udział w wielu ekspozycjach zbiorowych, m.in. Biennale Architektury w Wenecji 2004. Laureat polskich i zagranicznych nagród, m.in. Paszportu „Polityki” w 2001.

Pracuje i mieszka w Poznaniu oraz w Berlinie.

Born 1969. Studied at the Painting and Graphic Department at the Higher School of Visual Arts in Gdansk (1989-1993) and at Royal College of Art in London (1993-1995). Since 2005 head of the 2nd Painting Studio at the University of Arts in Poznan. He works with painting which he combines with video projections, he's an author of video-frescos and large scale video projections. Author of many

individual exhibitions and projects in public space (among others permanent installations in children's hospitals in New York and Cleveland). Participated in many group exhibitions e.g. Biennial of Architecture in Venice, 2004. Laureate of Polish and international awards e.g. "Polityka" Passport in 2001. Lives and works in Poznan and Berlin.

Wybrane wystawy indywidualne / Selected individual shows:

2015 Galeri Image Aarhus, Denmark, Open Studio, Erkelenzdammm 11, Berlin 2014- dis/connected, Zak|Branicka Gallerie Berlin; 2013- *Przeciwwaga*, Labirynt Lublin, 2012- *Far Too Close* Yumiko Chiba, Tokyo; Kyoto University of Arts Art Gallery; 2011 *Far Too Close*, Zak|Branicka Gallerie, Berlin, *Double Layer*, Parlament Europejski, Bruksela; 2009 – *Afterparty*, Zak|Branicka Gallerie, Berlin; 2007 – *Historia naturalna*, Atlas Sztuki, Łódź; 2005 – Dominik Lejman, Museum Vigelandta w Oslo; 2000 – *Luksus Przetrawiania*, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa

Wybrane wystawy zbiorowe /

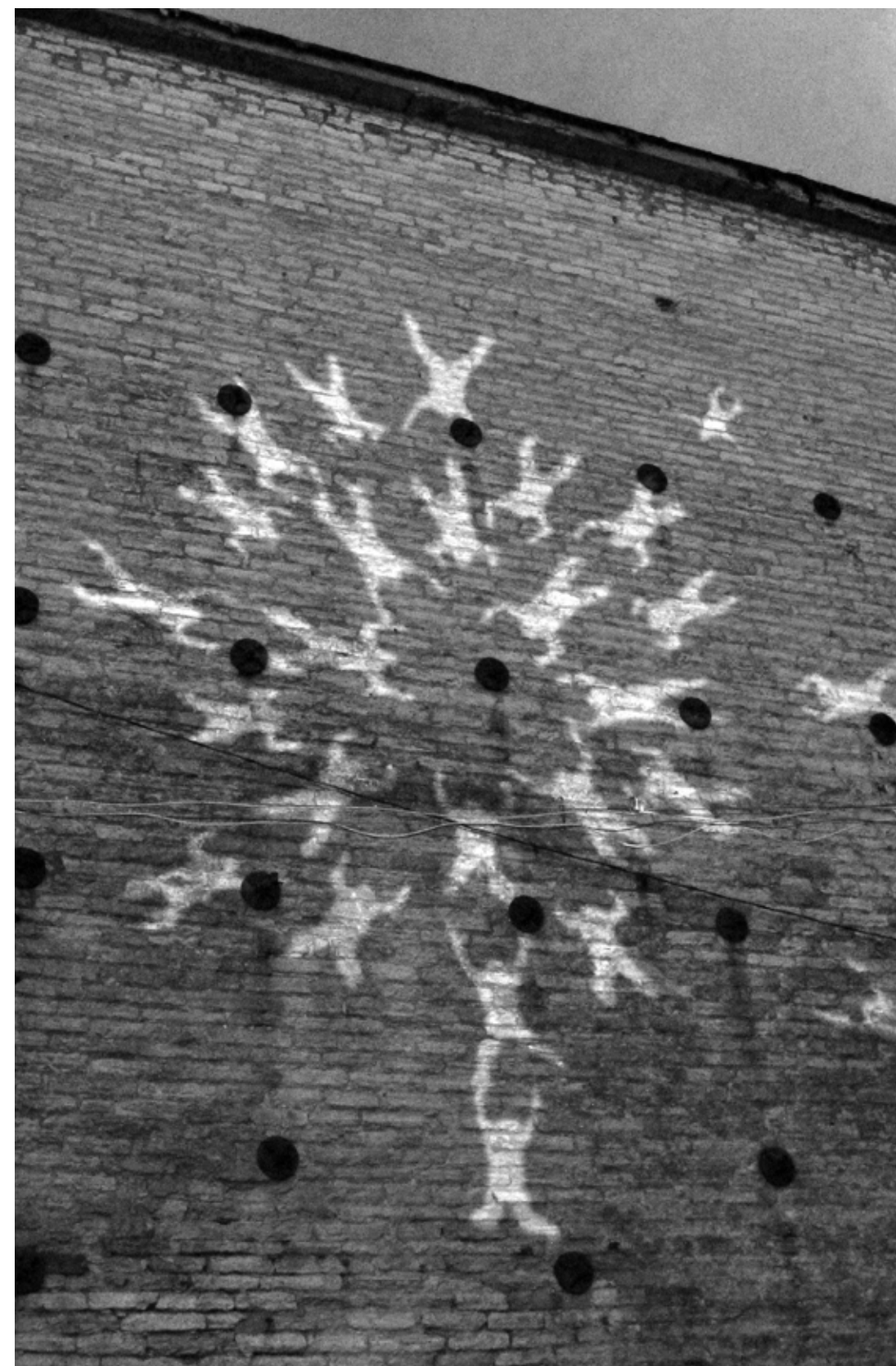
Selected group shows: 2016 - Po wiecu Galeria Studio, Warsaw; *Interference Festival*, Tunis; *Wyświetlanie*, Galeria Imaginarium, Łódź; DE-MO-KRA-CJA Galeria Labirynt, Lublin; *Medycyna w Sztuce*, MOCAK, Kraków; 2015 - *Wojna i Pokój*, Galeria Labirynt, Lublin WRO 2015 Media Art Biennale, Wrocław; *Apocalypse*, ROHKUNSTBAU, Schloss Roskow, Niemcy; 2014 - *Corpus*, Zachęta, Warszawa; MOMA PS1 Rockaway! Fort Tilden Rockaway Beach, Nowy Jork; 2011 - POLISH Künstlerhaus Bethanien 2010 – Open Light in Private Spaces, Biennale fur Internationale Lichtkunst, Ruhr (Niemcy); 2010 – *Mediations Biennale / Beyond Mediations*, Poznań; 2009 – ABC, Art Berlin Contemporary, Akademie der Künste, Berlin (Niemcy); 2008 – *Still/Motion*, Mie Prefectural Art Museum, The National Museum of Art, Osaka, Tokyo Metropolitan Museum of Photography

(Japonia); 2006 – *Malarstwo polskie XXI wieku*, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa; 2006 – *Poza*, Real Art Ways, Hartford (USA); 2006 – *Painting as Presence (this is not a love song)*, Künstlerhaus Bethanien, Berlin, Łódź Biennale; 2004 – *Anxiety and Influence: Bachelors, Brides and a Family Romance*, Stadtgalerie Bern (Szwajcaria); 2004 – *Distances?*, Le Plateau, Paryż; 2004 – *Architectures: Meta-structures of Humanity, Morphic Strategies of Exposure*, Polski Pawilon, 9. Międzynarodowa Wystawa Architektury w Wenecji; 2001 – *Re:location*, O.K Centrum fur Gegenwartskunst, Linz (Austria); 2000 – *After the Wall*, Nationalgalerie Hamburger Bahnhof, Berlin
www.dominiklejman.com/
www.paintingwithtimecode.com

1. *Portret Filozofa* (Warren Niesłuchowski), akryl na płótnie, projekcja wideo 130x150cm, 2012
2. *Biały Spadochron*, akryl na płótnie, projekcja wideo, 185x200cm, 2015
3. 60 s. *Cathedral*, fresk wideo, Valgus Festival Tallin, 2011

1. *Portrait of a Philosopher* (Warren Niesłuchowski), acrylic on canvas, video projection 130x150cm, 2012
2. *White Parachute*, acrylic on canvas, projection
3. *60s Cathedral*, video fresco, Valgus Festival, Tallin, 2011

Ewa Kubiak

II pracownia malarstwa – kim jesteśmy
who we are

Ur. 1986. Studiowała na Wydziale Edukacji Artystycznej i na wydziale Malarstwa na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Od 2013 asystentka w II Pracowni Malarstwa. Zajmuje się rysunkiem, malarstwem, wideo i instalacją. Laureatka stypendium CEC Artslink w Nowym Jorku, rezydentka GlogauAir w Berlinie, Kultivera, w Tranas (Szwecja) i programu rezydencyjnego „Laboratorium” w CK Zamek. Stypendystka Marszałka Województwa Wielkopolskiego (2014), Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2012), Nagrody prezydenta Miasta Poznania dla Młodych twórców. Finalistka konkursu „Talenty Trójki”.

Born in 1986 in Poznan, Poland. Studied at the Department of Artistic Education and at the Department of Painting at the University of Arts in Poznan. Since 2013 works as an assistant at the Painting Studio at the University of Arts in Poznan. Works with drawing, painting, video and installation. Fellow of CEC Artslink New York scholarship (2016), artist in residence at Glogauair (Berlin), Grand Central Art Centre (Santa Ana, CA), Kultivera (Tranas, Sweden) and Laboratory, Centre of Culture, Zamek (Poznan). Scholarships from Marshal’s Office of the Wielkopolska Region (2014), The Ministry of Culture and National Heritage (2012), City of Poznan Young Artist Award (2011). Finalist of Radio Trojka Talents Award (2016).

Wybrane wystawy indywidualne/ Selected individual shows:

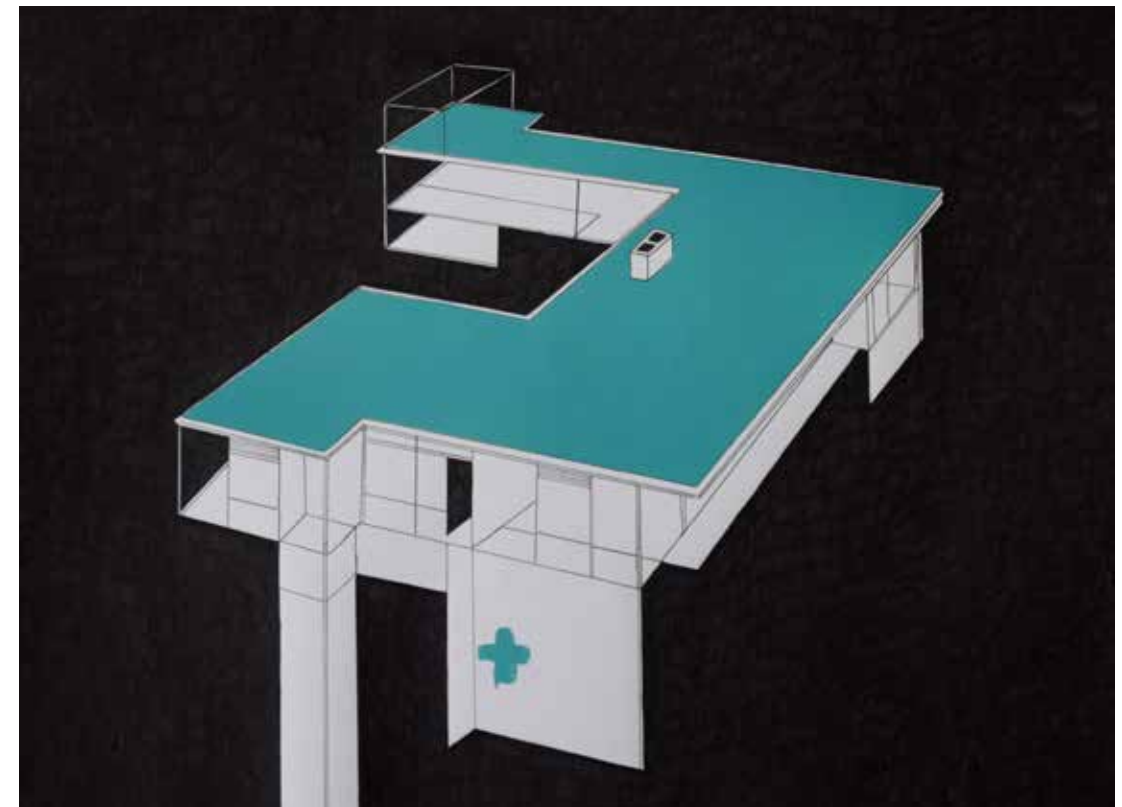
2014 – Polnische Wirtschaft (with Piotr Macha), Centrum Kultury Zamek, Poznan, 2014 – Needed, Arsenal Gallery, Poznan (with Daria Malicka), 2013 – Utopia Inc., Silownia Gallery, Poznan, 2010 – Blindness, 2B Gallery, Poznan, 2009 – Quand les chiens ont peur, ils mordent, Ecole des Beaux-Arts, Lyon

wystawy zbiorowe/ Selected group shows:

2016 – Everything Might Come, but Doesn’t Have to Go, Up Gallery, Berlin, 2016- Who Mentions Art, Buys a Round, Nowe miejsce, Warsaw, 2015- The Kiosk, ngaryds Kiosken, Tran.s, Sweden, 2015 - Begegnung der Bilder, ASP, Gdansk, 2015 – Maczużnik, Galeria Szara Kamienica, Kraków, 2015 – Anthropology of Geometry – CSW Znaki Czasu, Torun, 2014 – Job in Progress, UP Gallery, Berlin, 2014 - Minimalism as a Crime Scene – CK Zamek, Poznan, 2014 – LoveAidsRiotSex, Kunstquartier Bethanien, Berlin, 2013 – Mom, I Really Need to Focus on My Art Right Now, Arsenal Gallery, Poznan, 2013 - Impossibility vs. Self-censorship, Center for Contemporary Creation Matadero Madrid, 2012 – AAAakupunktura, Kordegarda Gallery, Warsaw, 2012 – North East South West, Synagogue, Poznan, 2011 – Survival 9, Art Review, Wroclaw, 2011 – Walter Koschatzky Kunstpreis, MUMOK, Vienna, 2011 – Border, public space intervention, Miroslaw Balka’s studio, 2010 – Lazy Life, Importunate Hope, Bochenska Gallery, Warsaw, 2010 – Tarzan, Stary Browar, Poznań, 2009 – EndProjekt3, End, Poznań., <http://endprojekt.blox.pl/htm>

ewa-kubiak.com

1. kadr z filmu Who Has Been Rocking My Dreamboat?, 2016
2. Das Krankenhaus, 2016

Agnieszka Gębska

II pracownia malarstwa – **kim jesteśmy**
who we are

Ur. w 1982.
Absolwentka wydziału grafiki, ASP w Poznaniu.
W latach 2007-2013 asystent w II Pracowni
Malarstwa
Dominika Lejmana.
Swoją uwagę skupia na najbliższym otoczeniu, jakim
jest przestrzeń mieszkalna. Prezentowane prace są
częścią cyklu *Sen o porządku*, który odnosząc się
do modernistycznej architektury, opowiada o obsesji
kontroli, ambicjach i potrzebie porządkowania
przestrzeni miejskiej, a tym samym porządkowania
przestrzeni życiowej. Obraz rozdziwiał między
światem idei ładu, a realiami ludzkich
potrzeb i przyzwyczajzeń.

Born 1982. Graduated from Graphic Department
from the Academy of Fine Arts in Poznan. In 2007-
2013 assistant at the 2nd Painting Studio. In her
works, she concentrates on her closest environment
– her living space. The work presented are part
of a cycle called “Dreams of order” which relates
to modernistic architecture and tells about of an
obsession of control, ambitions and about the need
of putting in order the urban space and at the same
time – putting in order one’s living space. The cycle
depicts the dissonance between the idea of order
and the reality of people’s needs and habits.

Selected shows and projects: **Wybrane wystawy i projekty:**

2016 Kto zacznie mówić o sztuce stawia piwo,
Nowe Miejsce, Warszawa
2014 Minimalizm jako miejsce zbrodni
C.K. Zamek, Poznań
2013 Lutosławski. Wieczór młodych choreografów.
Teatr Wielki, Poznań; projekt kostiumów dla etiud
choreograficznych.
2013 Biennale Bielska Jesień, Galeria Bielska BWA,
BielskoBiała
2010 Malarstwo. Bez ram . Ośrodek Propagandy
Sztuki Galerii Miejskiej w Łodzi
2009 9. Konkurs im. Gepperta, BWA Wrocław,

1. prace z serii *Sen o porządku*

Gdzie pracujemy

Where do we work

Pracownia pełni funkcję forum dyskusyjnego dla całej grupy studiujących. Trwałym elementem programu jest wykorzystanie/zaanektowanie przez każdego studenta większej powierzchni pracowni/ dowolnej przestrzeni na okres do tygodnia, co stanowi jedną z podstaw zaliczenia. Powstały cykl indywidualnych realizacji ma za zadanie umożliwienie studentom całościowego podejścia do aktualnego etapu ich rozwoju, „uprzywntnienie” przestrzeni pracowni, doświadczenia w formie wystawy „w procesie”, a przede wszystkim wywołanie szerszej dyskusji w gronie kolegów w pracowni. Po każdej ukończonej realizacji odbywa się spotkanie wszystkich studentów, w trakcie którego rozmawiamy na temat wystąpienia.

The studio serves as a message board for all the students. A permanent element of the program is using/annexing a larger space for up to a week by each student. It is one of the basis of assessment. The cycle of individual presentations has a task of enabling the students a comprehensive approach to the current stage of their artistic development, a 'domestication' of the studio space, an experience of an exhibition 'in process' and above all bringing up a broader discussion among their studio colleagues. After each completed presentation a meeting takes place during which the intervention is being discussed.

Prezentacje
w Pracowni

Projects
in the studio

prezentacja: Kinga Popiela, 2016

prezentacja: Agata Janicka, 2007

prezentacja: Piotr Macha, 2006

Wystawy
końcoworoczne

Annual
studio exhibitions

Praca w terenie

Field work/projects

Wyjazdy plenerowe, wyjazdy studyjne oraz wspólne oglądanie wystaw poparte dyskusją stanowią istotny, uzupełniający element programu pracowni. Punktem wyjścia pobytu plenerowego staje się wybór miejsca, które przy swojej geograficznej bliskości (co ma również związek ze studenckim budżetem) dostarcza doświadczeń odmiennych kulturowo.

Licheń 2007 - wystawa poplenerowa
Galeria Enter 2007
Plener Kaliningrad 2009
Plener Berlin 2010
Plener Warszawa 2011
Plener Berlin 2012
Plener Villa Verzegnis, kolekcja Marzona, Włochy 2013
Spotkanie Obrazów: Muthesius, Kiel,

ASP Gdansk 2014-15
Workshops, outdoor events, studio visits and common exhibition viewing followed by a debate constitute a vital, subsidiary element of the studio program. The idea behind an outdoor workshop boils down to the choice of a place which within its geographical neighbourhood provides culturally separated experiences.

Warszawa 2011

Warsaw 2011

Ewa Kubiak, Piotr Macha, Aleksandra Majzel, Anita Mikas, Witold Modrzejewski, Sylwester Piasecki, Damian Siuzdak, Justyna Śmidowicz, Franciszek Sterczewski. Asystent: Agnieszka Gębska

W 2011 roku podczas pleneru w Warszawie – studenci wraz z prowadzącym pojawili się ze sztalugami w dwóch punktach miasta – pod Pałacem Prezydenckim oraz pod Stadionem Narodowym, czyniąc je obiektem studium z natury oraz estetycznej kontemplacji pracy „w plenerze”. Oba miejsca mają potencjał społecznych i politycznych znaczeń; pod Pałacem Prezydenckim w Warszawie ogniskuje się – było to zwłaszcza wyraźne w 2011 roku – spór o upamiętnienie katastrofy prezydenckiego samolotu z kwietnia 2010 roku, a Stadion Narodowy wzniesiony w 2011 roku, ogrodzony został wysokim parkanem, wywołując tym samym spór o dostępność publicznej przestrzeni.

During the open air field work in Warsaw in 2011 – the students together with their professor, showed up with easels at two spots in the city – in front of the Presidential Palace and the National Stadium, turning them into nature study objects and an aesthetic contemplation of working in the open air. Both of the places have a potential of social and political meanings. In front of the Presidential Palace a dispute about commemorating the plane crash of presidential airplane from April 2010 is cumulated – it was especially vivid in 2011. The National Stadium built in 2011, enclosed with a high fence brought on a a dispute about the accessibility of public space.

Verzegnis, Włochy

Na zaproszenie jednego z najbardziej niezwykłych żyjących kolekcjonerów sztuki znaleźliśmy się na kilka dni w szczególnej scenerii, ożywianej przez fascynujące opowieści samego Marzony, kiedy podobnie jak w wizji lokalnej, na „miejscu zbrodni”, całościowy obraz wydarzeń budowany jest z przywoływanych, nie od razu pasujących do siebie elementów.

Kolektywne działania grupy studentów nabierają w odpowiednich warunkach rangi krytycznego komentarza, choć w innych okolicznościach byłaby to jedynie porządkowa praca ogrodnicza. Podobnie jednak sama sztuka, np. 100-metrowa rzeźba Carla Andre, w innej sytuacji byłaby co najwyżej wyznaczającą granicę łąki linią drewnianych bloków. Tak samo jak w miejscu zbrodni, umiejętność zauważenia i właściwego odczytania poszlak, które zaprowadzą nas do autora „przestępstwa” leży tu po stronie widza.

„Śmierć autora” to nie nowe zjawisko, rozpoznane od czasu ikonicznego tekstu Barthesa z 1967 roku. Inspirowane nim od tego czasu minimalistyczne strategie stawiające na „narodzenie widza” kosztem tej właśnie śmierci, nie zniwelowały bynajmniej ilości sfigowanych zabójstw i pozorowanych autorskich mordów.

Nasz brak ambicji autorskich i kolektywność pracy to również rodzaj krytycznego spojrzenia na sytuację współczesnego artysty, skazanego mimo usiłowań na bycie wiecznym statystą w scenerii „wizji lokalnej” obecnego świata sztuki.

Dominik Lejman

Verzegnis, Italy

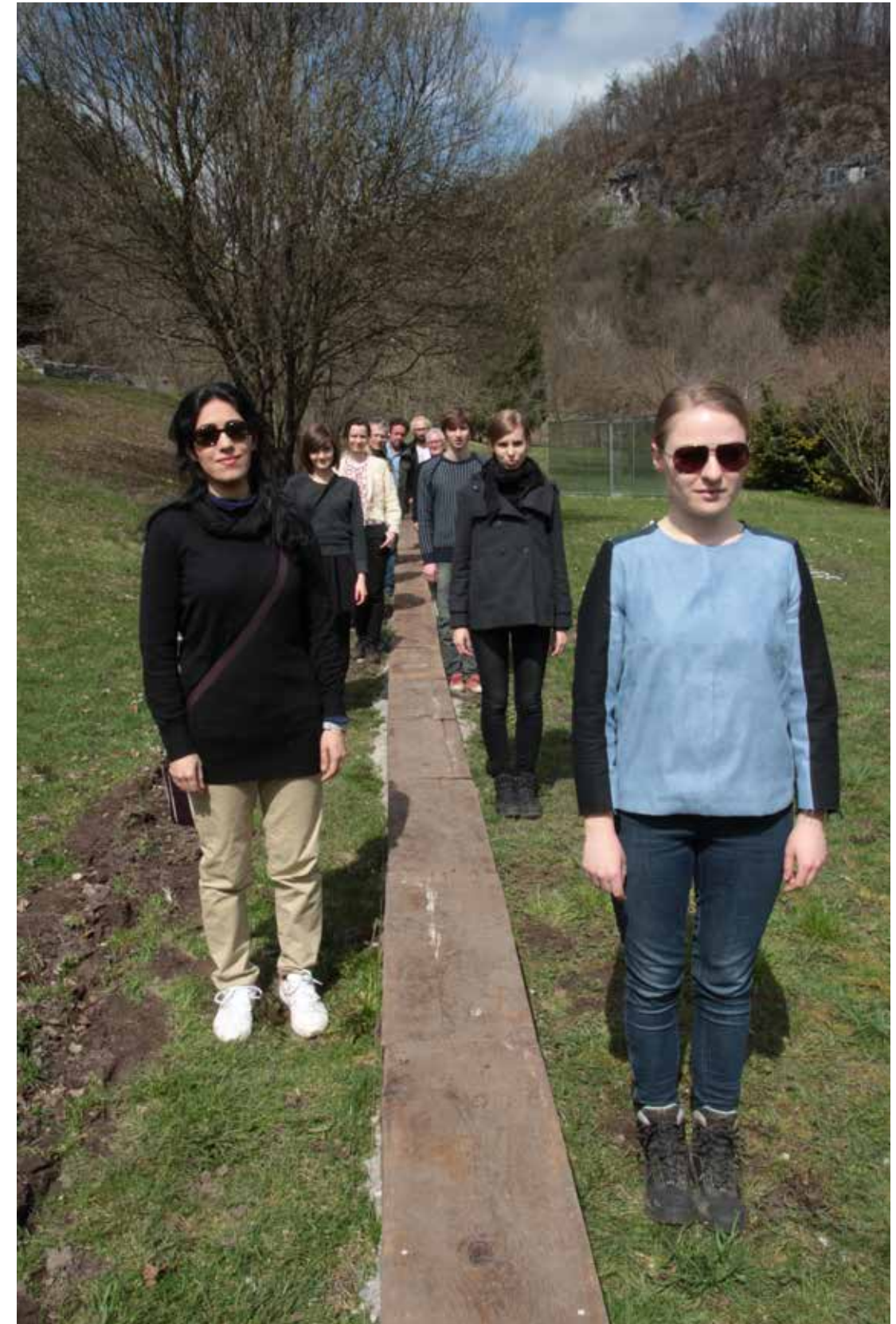
Minimalism as a crime scene

The uncompromising nature often enough accompanies us as a background for described and dramatic events.

In a mountainous town called Verzegnis in the heart of Italian dolomites, thanks to created by Egidio Marzona sculpture park, the toughness of nature meets the equally uncompromising art of the greatest creators of Minimal Art. Invited by one of the most extraordinary living art collectors, we found ourselves spending few days in a distinctive scenery, animated by fascinating stories told by Marzona alone, when almost like returning to the scene of the crime, the overall image of the events is build out of summoned, not immediately matching elements. Marzona's collector's passion, his remarkable archives assembled in his Berlin villa, brings him closer to a character from a detective story, laboriously gathering seemingly worthless data, which in his case, in the face of the 'art conspiracy', all of a sudden become "evidence", literally speaking, worth its weight in gold.

Confrontation with actual history of art induces the artist to humility like the one experienced by collision with virgin nature. Any individual gesture in reaction to both situations, sentences us to pathos as well as to the sense of alienation and even greater anonymity.

Stay in Verzegnis, precisely under the influence of pervasive nature and art, gets the artist to reflect once again on the – quite common nowadays –gesture's authorship primacy over the artistic gesture itself trend and on the role in questioning this order by the idea of collective work. Minimal Art becomes an ideal scenery by underlying the idea of 'work' done by the anonymous viewer. Our 'social act' in Verzegnis in its assumptions corresponds with the tradition on minimal gesture which lied in simply cleaning and straightening up the existing sculptures by Carl Andre, Robert Barry, BruceNaumann, Richard Long and Dan Graham.

Jak
pracujemy

How
do we work

Minimalizm jako miejsce zbrodni

Artyści: Agnieszka Gębska, Ewa Kubiak, Piotr Kurka, Maria Laskowska, Dominik Lejman, Anita Mikas, Maryam Muliaee, Paweł Żukowski

Kolekcje sztuki mogą być bardzo różne. Ich charakter w dużej mierze zależy od intencji kolekcjonera. Pośród wielu „bezdusznych”, niezwykle rzadko napotkać można tak wyjątkową kolekcję, jak ta zbudowana przez Egidio Marzonę. Określana jako jedna z najwybitniejszych kolekcji sztuki z lat 1960-1980, tworzy unikalne kompendium minimal art, arte povera, conceptual art i land art. Kolekcja Marzony to przede wszystkim ogromny depozyt w Hamburger Bahnhof, park rzeźb w Verzegnis oraz liczne, niezwykle intrygujące zbiory mniejszych prac na papierze, książek, dokumentów i listów składających się na niewyobrażalne archiwum w Berlinie.

Projekt „Minimalizm jako miejsce zbrodni” jest wynikiem wizyty artystów w willi Verzegnis we Włoskich Alpach oraz w domu kolekcjonera w Berlinie.

„Park rzeźb początkowo onieśmiela (to przecież prace Bruce’a Naumana, Richarda Longa, Dana Grahama i wielu innych). Po chwili jednak okazuje się on być miejscem tak przyjaznym i naturalnym na planie włoskiego miasteczka, niczym plac zabaw dla dzieci. Podziwiając alpejskie widoki, siedząc na ponoć najdłuższej rzeźbie Carla Andre, jaka

Minimalism as a crime scene

kiedykolwiek powstała, doświadczyliśmy bardzo niepodręcznikowej historii sztuki lat 60., 70. i 80.”

Art collections can differ. Their character largely depends on the collector’s invention. Among many „soulless”, very rarely one can come across a collection so unique like the one built by Egidio Marzona. Described as one of the most notable art collections from 1960-1980, creates a unique compendium of minimal art, arte povera, conceptual art and land art. Marzona’s collection is mostly a great deposit in Hamburger Bahnhof, a sculpture park in Verzegnis and numerous intriguing collections of smaller work on paper, books, documents and letters composing the unimaginable archive in Berlin.

The project “Minimalism as a crime scene” is a result of a student’s visit at the Verzegnis villa in Italian Alps and at the collector’s home in Berlin.

“The sculpture park intimidates at first (after all they’re Bruce Nauman’s works, Richard Long’s, Dan Graham’s and many others). After a while though it turns out to be a place as friendly and natural in the landscape of the Italian town, as a children’s playground. Admiring the Alpine views, sitting on the seemingly longest sculpture by Carl Andre ever created, we have experienced a very not-by-the-book history of art from the 60’s, 70’s and the 80’s.

Spotkanie obrazów

Begegnung der Bilder 2014/2015

Uczestnicy projektu/Participants:

Antonia Flachsenberg / Grzegorz Bibro
Tugba Özdemir / Piotr Marzol
Anders Pry / Sebastian Choromański
Migiwa Kobayashi / Piotr Skibicki
Simeon Kschamer / Justyna Śmidowicz
Lisa Bootz / Martyna Baranowicz
Ying-Chih Chen / Cristina Ferreira
Nadine Braun / Emil Jamrozik
Florian Grebert / Wiktor Wolski
Stefanie Klick / Ileana Pascalau
Jan Wuttke / Ewa Kubiak

Opiekunowie projektu:

Prof. Piotr Nathan, Stefanie Klick (Muthesius
Kunsthochschule, Kiel)
Prof. Dominik Lejman, Ewa Kubiak (Uniwersytet
Artystyczny w Poznaniu)
Prof. Krzysztof Gliszczyński, Marcin Zawicki
(Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku)

Spotkanie Obrazów to wieloetapowy projekt,
który zakładał badanie strategii edukacyjnych na
uczelnich artystycznych w Polsce i w Niemczech.

Istotnym założeniem projektu „Spotkanie Obrazów”
było wzajemne poznanie środowisk twórczych
Gdańska, Poznania i Kilonii, odszukanie obszarów
wspólnych, zrozumienie przyczyn i kształtu różnic
pomiędzy dwoma państwami, różnymi miastami,
czy wreszcie poszczególnymi uczestnikami
projektu. Tylko poprzez tak głęboko zbudowane
doświadczenie możliwe jest prawdziwe poznanie,
zrozumienie „innego”.

Projekt odbył się w trzech wymienionych wyżej
ośrodkach akademickich i polegał na intensywnej
pracy artystycznych duetów, która każdorazowo

wieńczona była wystawą. Nacisk położony był na
sam proces twórczy – zmaganie w tym wypadku nie
tylko z materią, ale i z drugim człowiekiem: szukanie
kompromisów, oddawanie pola odmiennej, niekiedy
przeciwstawnej postawie, forsowanie własnych racji
i eksperymentowanie.

“Meeting of Images” was a multistage project which
purpose was to examine the educational strategies
at Universities in Poland and Germany and consisted
of mutual work, exchange of artistic and scholar
experiences and finally presenting the conclusions in
a form of exhibitions.

The essential assumption of the project was
getting to know the artistic environments of
Gdansk, Poznan and Kiel, searching out for mutual
experience, understanding the reasons and quality
of differences between the two countries and finally
between each participants of the project. Only
through so profoundly constructed experience a true
cognition and understanding ‘the other’ is possible.

The project consisted of three parts taking place
in three academic centers mentioned above and
concentrated on intensive work by the artistic duets
each finalizing with an exhibition. The emphasis was
on the creative process itself – in this case struggling
with not only the work itself, but also with the other
person; looking for compromises, giving way to
a different, sometimes opposed attitude, forcing
own reasons and experimenting.

Projects

Job in progress

Job in Progres, 7 listopada 2014

“Job in progress” to wystawa z cyklu Wizualnych Rozmów, który dotyczy abstrakcyjnej idei „pracy” artysty jako filozoficznego/społecznego/kulturowego problemu. Jeśli rozważymy pojęcie „pracy” zgodnie z jego definicją, jako wysiłek wspierający nasze biologiczne przeżycie, wówczas nie różnimy się w zasadzie od innych gatunków. Może to oznaczać, że jedyną rzeczą która mogłaby definiować pracę jako czynność „ludzką”, jest praca twórcza. W tym kontekście praca artysty, często postrzegana jako „wypoczynek”, może wystąpić jako jedyna w ogóle możliwa „praca”.

Wystawa w UP Gallery stwarza możliwość szerszej dyskusji na podstawie rozmów z zaproszonymi artystami i teoretykami.

Participating artists: /Uczestnicy:

Christian Hasucha
Dominik Lejman
Sarah Lüdemann
Ewa Kubiak
Piotr Marzol
Fried Rosenstock
Roland Schefferski
Justyna Smidowicz
REINIGUNGSGESELLSCHAFT (Henrik Mayer Martin Keil)
Marek Wasilewski

“Job in progress” is an exhibition from the Visual Conversations series, which spins around the abstract idea of the artist’s ‘work’ as a philosophical/social/cultural problem. If we consider ‘work’ by its definition as an effort supporting our biological survival, then we are not any different than any other of the species, which may mean that the only thing which could define the work as ‘human’ is the creative process. Artists work, often perceived as ‘leisure’ in this context may appear as the only ‘work’ possible.

Exhibition project at UP Gallery brings together artists and students living in Berlin and Poznan, with their specific cultural/generational perspective to this problem, effected by different environments with their perception of the «artist’s work».

Show at the UP Gallery unfolds the opportunity for the broader discussion on the basis of talks with invited artists and theoreticians.

kto zacznie mówić o sztuce stawia piwo

artyści: Jan Almonkari, Agnieszka Gębska, Alexander Keppel, Ewa Kubiak, Dominik Lejman, Piotr Macha, Paweł Matyszewski, Małgorzata Myślińska, Katarzyna Novak, Piotr Rymer, Piotr Szpilski, Emilia Wysocka

Spróbujmy wystawę pozbawić wypowiedzi bezpiecznego zaklasyfikowania, namaszczenia galerią sztuki, pomyślimy o tym co widać, jak o czymkolwiek... innym.

Nasze „obrazy” czy „rzeźby” niekoniecznie muszą nimi być, mogą tylko „sztukę” przypominać, skoro sama „sztuka” konstituuje nadając jej to miano instytucje sztuki tym bardziej, im bardziej przypomina „cokolwiek innego”.

Można powiedzieć, że o nowej jakości decyduje pojawiająca się nieprzystawalność do istniejącego narzędzia interpretacyjnego. Nowym jest zawsze to, z czym nie za bardzo wiadomo co zrobić.

Być może dlatego coraz trudniej o wartości naprawdę nowe w miejscach, w których artyście przypisuje się określone społeczne funkcje, wyrastające na gruncie modernistycznego resentymetu.

Faktem jest, że operujemy w konwencji wystawy, gry opartej na konserwatywnym modelu białych ścian, realnej przestrzeni i wypełniających ją obiektów. Miejsce to nie jest jednak w żaden sposób „nobilizujące”, to po prostu anonimowa przestrzeń z widokiem na Pałac Kultury.

Faktem jest również, że autorami obiektów są relatywnie młodzi ludzie, kończący uczelnie artystyczne kilka lat temu, z wyjątkiem nieco starszego, łączącego ich, inicjatora wystawy. Wystawa nie ma jednak ambicji bycia kolejnym arbitralnym przeglądem „młodej sztuki”.

Wystawa ma przede wszystkim manifestować nie tyle treści wspólne pokoleniowo, co raczej pokoleniowy dystans do świata i wolność wypowiedzi niezależną od aspiracji „zaistnienia w sztuce”. Aspiracji schodzących na plan dalszy, wobec szeroko rozumianej potrzeby aktualności przekazu, na wystawie o przekroju form ekspresji od fashion do neuroscience.

Mówimy tu o działaniach, o których wartości decyduje nie to, że mogą być za sztukę uznane, co raczej to czym są, pomimo tego faktu. Nasze prace są przede wszystkim czymś innym, są

who mentions art buys a round

nowym projektem pałki policyjnej, kolekcją mody, nieistniejącą dyskografią, ostrym kołem, flagą na pilota, i dzięki temu tym bardziej mogą, ale nie muszą być sztuką.

Poczucie humoru to wyzwalająca jakość. Zarówno w sztuce jak i poza nią.

Dlatego kto zacznie mówić o sztuce stawia piwo.

artists: Jan Almonkari, Agnieszka Gębska, Alexander Keppel, Ewa Kubiak, Dominik Lejman, Piotr Macha, Paweł Matyszewski, Małgorzata Myślińska, Katarzyna Novak, Piotr Rymer, Piotr Szpilski, Emilia Wysocka

Let's try to deprive an exhibition of its safe statement classification, function of an art gallery, let's think about what is seen as if it was... anything else.

Our “paintings” or “sculptures” not necessarily have to actually be them, they might only resemble “art”, since “art” itself constitutes the art institutions which confer it with the name “art” the more it resembles “anything else”.

It could be said that what constitutes a new quality is the emerging incompatibility to the already existing interpretative tool. The new is always what cannot be handled at first sight.

Perhaps that's why it's increasingly difficult to meet new qualities in places, where the artists are fathered with certain social functions, based on modernistic resentment.

It's a fact, that we operate in a convention of an art exhibition, a game based on a conservative model of white walls, an actual space fulfilled with objects. This place isn't in any way ‘ennobling’ though – it's just an anonymous space overlooking the Palace of Culture.

It's also a fact, that the authors of the objects are people relatively young, who graduated art schools few years ago, with an exception of somewhat older initiator of the show who binds the participants. The exhibition though, does not intend to be another arbitrary ‘young art’ review.

Above all, the show is meant to manifest not so much the mutual generational content, but rather the generational distance do the world and to the freedom of speech, independent from the

‘becoming-visible-in-the-art-world’ aspiration. Aspirations receding into the background, in the face of broadly defined need of topicality of a message, in a show ranging from fashion to neuroscience. The value of the actions we are talking about here, lays not in the fact that they may be considered art, but rather in what they are despite of that fact. Our pieces are most of all something else, they are a new design of a nightstick, a fashion collection, a nonexistent discography, a fixie, a remotely-controlled flag and because of that all the more they can, but don't have to be art. Sense of humor is a liberating quality. In art as well as aside from it. Therefore who mentions art, buys a round.

LOVeSExRiotAids

Kurator/Curator: Frank Wagner

Profesorowie Leiko Ikemura (University of the Arts w Berlinie), Dominik Lejman (Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu) oraz Piotr Nathan (Muthesius Academy of Fine Arts and Design w Kilonii) pochyliłi się nad tytułowymi pojęciami – miłość, AIDS, aktywizm i seksualność – i podjęli pracę nad nimi wraz ze swoimi studentami podczas zimowego semestru 2013/2014.

Rezultaty tego procesu zostały zaprezentowane w Kunstquartier Bethanien w Berlinie podczas dziesięciodniowej wystawy towarzyszącej otwarciu w nGbK (Berlin) o tym samym tytule, lecz pokazującej dzieła twórców działających w latach 1987-1995. W ten sposób LOVE SEX RIOT AIDS bezpośrednio łączy tu i teraz - podejście twórcze i pomysły młodszego pokolenia, tym samym wywołując dyskusję na temat tego jak ludzie podchodzą do tematu AIDS dziś.

Professors Leiko Ikemura (Berlin University of the Arts), Dominik Lejman (University of Arts, Poznań) and Piotr Nathan (Muthesius Academy of Fine Arts and Design, Kiel) took the terms in the project's title – love, AIDS, activism and sexuality – and worked on them with their students during the 2013/2014 winter semester.

The results of these processes were presented in the Kunstquartier Bethanien in Berlin for ten days as an additional exhibition to a show presented at nGbK and featuring artist working on the same subject in 1987-1995. In doing so, LOVE AIDS RIOT SEX made a direct connection to the here and now with the images and ideas of a younger generation and brought up for discussion how people deal with AIDS in the present day.

Lutosławski. Wieczór młodych choreografów

Lutosławski. Wieczór młodych choreografów -
premiera 19 czerwca 2013
Projekt Teatru Wielkiego w Poznaniu z udziałem
studentów i absolwentów II Pracowni Malarstwa

Koncepcja: Alina Kubiak, Jacek Przybyłowicz

Opiekun artystyczny prac choreograficznych: Jacek
Przybyłowicz

Opiekun artystyczny prac wizualnych: Dominik
Lejman

Autorzy prac choreograficznych:
Diana Gajownik-Stankow, Wiktor Dawydiuk, Stephan
Aubry, Natalia Trafankowska, Monika Gałęska

Autorzy prac wizualnych oraz kostiumów:
Grupa OKO; Klaudia Jarecka, Aleksandra Grunholz,
Olga Ozierańska, Maryam Muliaee, Piotr Macha,
Piotr Rymer, Zofia Nierodzińska, Karolina Kubik,
Agnieszka Gębska

Producent i koordynator projektu: Alina Kubiak

Koordynatorzy realizacji prac choreograficznych:
Aleksandra Brzezowska i Marcin Rolczyński

Lutosławski. Young choreographers evening

Lutoslawski. Evening of young choreographers -
opening night 19th of June 2013
A project by Teatr Wielki in Poznan with students
and graduates from 2nd Painting Studio

Concept: Alina Kubiak, Jacek Przybyłowicz

Choreography supervisor: Jacek Przybyłowicz

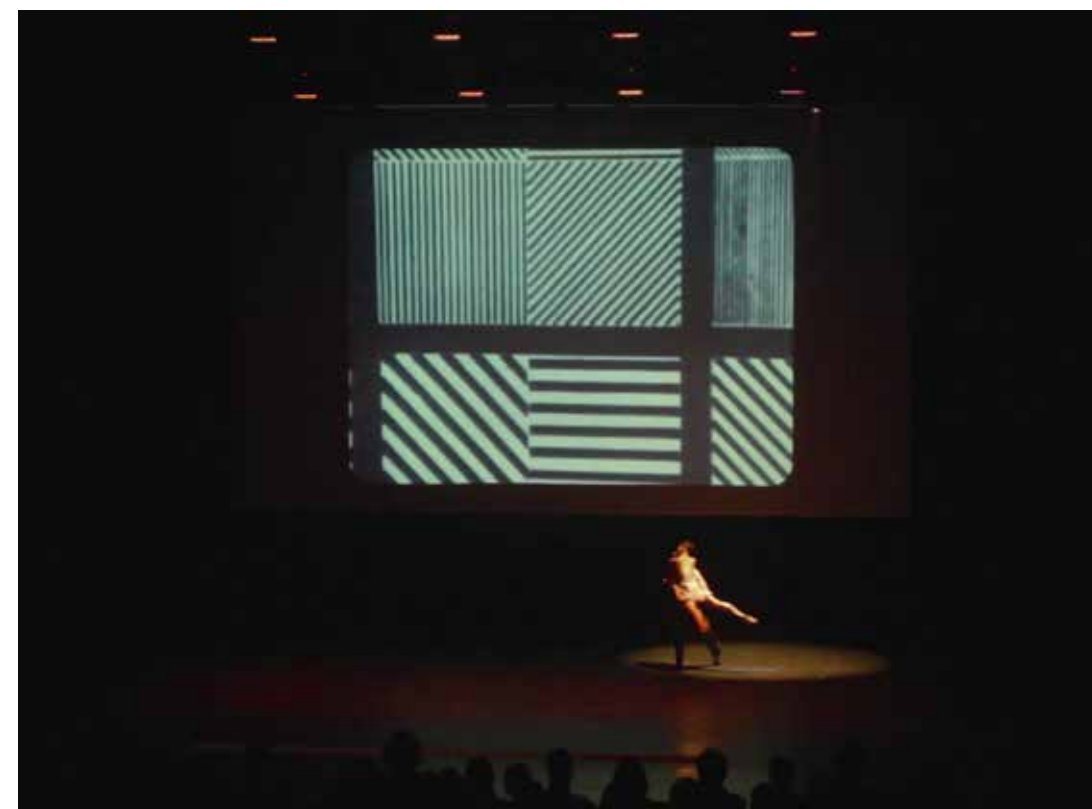
Visual art supervisor: Dominik Lejman

Choreographers: Diana Gajownik-Stankow,
Wiktor Dawydiuk, Stephan Aubry, Natalia
Trafankowska, Monika Gałęska

Visual artists and costume designers: Grupa
OKO; Klaudia Jarecka, Aleksandra Grunholz,
Olga Ozierańska, Maryam Muliaee, Piotr Macha,
Piotr Rymer, Zofia Nierodzińska, Karolina Kubik,
Agnieszka Gębska

Producent and project coordinator: Alina Kubiak

Choreography coordinators: Aleksandra Brzezowska
i Marcin Rolczyński

Płaszczyzna (nie)porozumienia/ Surface od (mis)understanding

Goście: **Jan Verwoert, Douglas Allsop, Martin Westwood**

Autorzy projektu: **Dominik Lejman, Tomasz Bukowski, Aurelia Nowak, Katedra Malarstwa, UAP**

pawilon nowa gazownia 12.12.2011-16.12.2011

Po co studiować malarstwo?

Odpowiedź na to pytanie próbują znaleźć kandydaci, studenci, a w końcu i absolwenci. Rzadko jednak możemy usłyszeć podobne pytanie sformułowane wprost.

Zapraszając trójkę gości mieliśmy nadzieję, że ich doświadczenie pozwoli przyjrzeć się temu pytaniu z trzech różnych perspektyw. Perspektywy krytyka, pedagoga i artysty podejmującego to krytyczne pytanie we własnej twórczości.

Jan Verwoert jest krytykiem sztuki, którego wykład pt. „Dlaczego artyści konceptualni znów malują? Ponieważ myślą, że to dobry pomysł” jest nie tylko próbą przewartościowania współczesnego rozumienia malarstwa wobec innych form sztuk wizualnych, ale może również okazać się istotnym wkładem w zrozumieniu specyfiki studiów malarstwa w dniu dzisiejszym.

Douglas Allsop to obecnie Professor Emeritus na University of the Arts w Londynie, wieloletni kierownik studiów w Byam Shaw School of Arts, Central Saint Martins College of Art and Design oraz wykładowca na kierunku Malarstwo w Royal College of Art w Londynie od 1991. Dzięki temu doświadczeniu może obserwować w jaki sposób zmieniają się studia malarstwa i ich rozumienie na przestrzeni pokoleń w jednym z największych ośrodków edukacji artystycznej w Europie.

Martin Westwood to artysta wykorzystujący w swojej twórczości motyw korporacyjnego zawłaszczenia obrazu. Jak studiować malarstwo, skoro nie wiemy czy to dzisiejsze powinniśmy pisać przez małe „m” czy duże „M”? I które z nich tak naprawdę istnieje? Z jakiego rodzaju specyfika studiów mamy

Guests: **Jan Verwoert, Douglas Allsop, Martin Westwood**

Project by: **Dominik Lejman, Tomasz Bukowski, Aurelia Nowak, Katedra Malarstwa, UAP**

pawilon nowa gazownia 12.12.2011-16.12.2011

Why study painting?

Candidates, students and graduates strive to answer. And rarely do we face this question posed so frankly. An art critic, a top class professor and a practicing artist must have come across this question a couple of times in their careers. We are convinced that our guests will be willing to share their experience and that their stories will bring new perspectives to our views of the issue.

Jan Verwoert, an art critic, will lecture on Why are conceptual artists painting again? Because they think it's a good idea to re-evaluate the contemporary concepts on the perception of painting against other visual arts, but also to provide a considerable contribution to the understanding of the specificity of painting studies in today's world.

Douglas Allsop is Professor Emeritus at the London University of Arts. For many years, professor Allsop held the position of the head of painting studies at the Byam Shaw School of Arts, Central Saint Martins College of Art and Design and taught painting at the Royal College of Art in London from 1991. All that has given him an outstanding chance to follow the changes in painting studies and to keep track of how the understanding of studying art evolved through a couple of generations at one of Europe's largest centres of artistic education.

Martin Westwood concentrates on appropriating painting works by institutions. How can one study painting not even being aware whether that should be written with a "p" or a capitalized "P"? And which of the two actually exists? What kind of specificity of studies are we talking about in circumstances where insecurity is supported institutionally and self-

do czynienia w sytuacji, w której kierunek tworzy instytucjonalnie wspierana niepewność i funkcjonuje w zawieszeniu własnej definicji?

Pytanie „po co studiować malarstwo?” stało się również tematem studenckiej wystawy pt. „Powierzchni”, towarzyszącej organizowanemu przez nas symposium.

definition is unsure?

The question “why study painting?” have also become the theme of a students' show named The Superficial, which accompanies the symposium.

painting
a painting
Painting

Z kim
pracujemy

Who we
work with

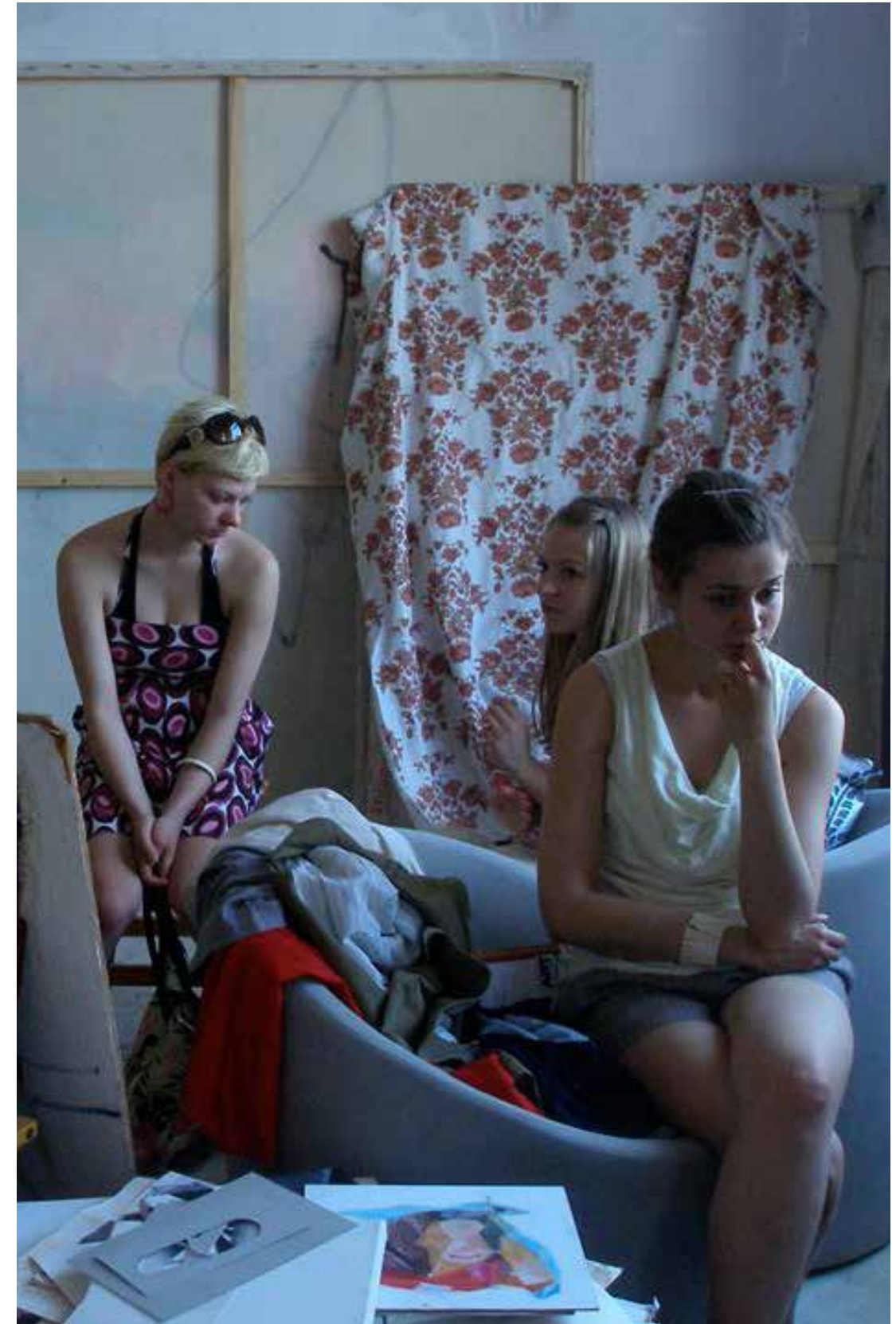

Zaproszeni goście (przekrojowo 2006-2015):
Invited guests:

Jarosław Fliciński 2006
Wojciech Leder 2007
Krzysztof Gliszczyński 2007
Robert Maciejuk 2008
Włodzimierz Zakrzewski 2008
Marek Chlanda 2009
Krzysztof Wodiczko 2009
Piotr Wyżykowski 2010
Esther Stocker 2011
Piotr Nathan 2013
Luc Tuymans 2014
Leon Tarasewicz (Galeria EGO) 2016

Studenci
2015/16
Absolvenci
2005/2015

Students
2015/16
Graduates
2005/2015

Jędrzej Hofman

II pracownia malarstwa – studenci

Urodzony w 1991. Z powodzeniem obroniony licencjat z grafiki na Akademii Sztuki w Szczecinie, obecnie student III roku malarstwa na UAP. Dotychczas brak wystaw i sukcesów.

Głównym tematem, który poruszam w swojej twórczości jest transformacja. Aktualne obrazy są wynikiem trzyletniej pracy i zgłębiania po kolei różnorodnych aspektów malarstwa. Dzielać pracę na etapy jestem w stanie dopracować i opanować poszczególne elementy, których wynik zawsze prowadzi do kolejnych przemyśleń i przemiany. Każda podjęta przeze mnie akcja jest efektem długich rozmyślań i poszukiwań odpowiedzi na pytania rodzące się podczas konsultacji oraz rozmowach z innymi artystami.

Niezależnie od dziedziny do jakiej należy projekt, nad którym obecnie pracuję, niemal zawsze zaczynam od wywrócenia na lewą stronę, obrócenia do góry nogami lub destrukcji zastanej sytuacji czy

przedmiotu. Połączenie wiedzy wywodzącej się z różnych dziedzin, takich jak grafika projektowa czy projektowanie ubioru, zaskakująco często wnosi do mojej pracy nowe rozwiązania oraz sprawia, że moje prace nabierają wymiaru interdyscyplinarnego. Najistotniejszym tworzywem jest dla mnie tkanina nabijana na krosno. Praca nad kilkoma płótnami jednocześnie pozwala mi zbliżyć się o drobny, krok do odpowiedzi na najważniejsze pytanie: czym jest malarstwo? Badając rudymenty tejże sztuki odkrywam nowe wartości, które w procesie twórczym zaczynają do siebie nawzajem pasować, lub wręcz przeciwnie stanowią dla siebie kontrast, uwypuklając lub kryjąc to co dla mnie ważne. Wbrew pozorom zarówno uwypuklenie jak i ukrycie są pozytywnym wynikiem moich analiz zmuszając mnie do znalezienia rozwiązań na coraz trudniejsze zagadki kryjące się w fałdach płótna i na liniach krosien. Moje poszukiwania pierwotnej materii odsyłają mnie do historii malarstwa, obiektu oraz pozycji pozornie niezwiązanych ze standardowym pojęciem obrazu.

Aleksandra Janz

II pracownia malarstwa - **studenci**

Urodzona w 1992, Lwówek Śląski
Studia I stopnia na Wydziale Malarstwa, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu (2011-2014)
Obecnie studia II stopnia na Wydziale Malarstwa oraz na Wydziale Edukacji Artystycznej, specjalność: Strategie kuratorskie i promowanie kultury.

Rysuje i tworzy obiekty, w swojej działalności artystycznej łączy zainteresowania związane z historią obrazowania i rolą publiczności w konstruowaniu dzieła sztuki. Autorka i współautorka wielu projektów kuratorskich.

Prace:
- Warsztaty dla syna prezesa (projekt realizowany w II Pracowni Malarstwa, współpraca z zarządem ogrodów działkowych „Bogdanka”, 2015)
- Nieużytki (I Pracownia Tkaniny i Papieru, A.Goebel, 2015)
- Obserwacje zza siatki (XII Pracownia Rysunku, Mikołaj Poliński, 2015)
- Zbiory (I Pracownia Tkaniny i Papieru, A.Goebel, 2014, dyplom lic. - ewentualnie, 2014)

Szymon Kula

II pracownia malarstwa – studenci

Urodzony w 1994, w Katowicach, gdzie ukończył edukację w Ogólnokształcącej Szkole Sztuk Pięknych. Obecnie studiuje na Wydziale Malarstwa, w ramach Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. W 2014 roku współtworzył projekt naukowy Kij w obraz, organizując spotkania, wykłady i dyskusje z artystami oraz krytykami sztuki. Laureat nagrody Santander Universidades za wszechstronną działalność artystyczną, oraz stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Instytutu Adama Mickiewicza i Prezydenta Miasta Katowice. Zajmuje się szeroko rozumianym malarstwem a także działaniami z obszaru performance.

Uczestnik konkursów, wystaw oraz festiwali. m. in:

11.2015 - Performance Art Meeting, Galeria Labirynt, Lublin
11.2015 - Ogólnopolska Płaszczyna Wymiany Akademickiej, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku
11.2015 - Konkurs Malarki im. Wojciecha Fangora, ASP Gdańsk
09.2015 - International Performance Festival, Lwów
06.2015 - 48th Festival „Stunden Neukoln Not-Aufhame”, UP Gallery, Berlin
06.2015 - Międzynarodowy Konkurs Malarski „Trzy Mosty”, Warszawa
05.2015 - XVII International Art Festival Interakcje, Piotrków Trybunalski

05.2015 - Klascy i adepci Polskiej Sztuki Performace, ASP Katowice
03.2015 - Unease/ Niepokój, UP Gallery, Berlin
03.2015 - Trzy, cztery, Performance! Festiwal, Galeria BWA, Zielona Góra
04.2014 - Student's Drawing Exhibition, Galeria Wozownia, Toruń
Według Juliana Wolfreysa każda forma opowiadania jest zamaskowanym wywoływaniem duchów. Proces malowania staje się zatem swego rodzaju seansem spirytystycznym. Wywołaniu podlegają widma w postaci konwencji czy poetyk towarzyszących tej wiekowej profesji jaką jest tworzenie obrazów. W obecności owych głosów z przeszłości stawiam sobie pytanie o swoją aktualną pozycję jako malarza. Słowo „wywoływanie” stanowi w tym miejscu trop, znajdując zastosowanie nie tylko na gruncie spirytyzmu ale również fotografii. W tym kontekście pracownia malarza staje się ciemnią w której obrazy zostają utrwalone na podobrazu niczym promienie światła w „magiczny” sposób pozostają na powierzchni papieru fotograficznego. Zadaniem jakie sobie stawiam jest sprawić, żeby po wyciągnięciu na światło dzienne, obraz był równie zaskakujący dla potencjalnego widza jak i dla mnie samego, podobnie jak fotografia powstała z zaszyfrowanego negatywu.

Krzysztof Mętel

II pracownia malarstwa – studenci

Urodzony w Głuchołazach w 1993 roku. W 2013 roku ukończył Publiczne Liceum Plastyczne w Opolu i rozpoczął studia na Wydziale Malarstwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Rok później w Szanghaju wziął udział w programie „The Unfolding City” zorganizowanym przez Shanghai Normal University. W 2015 roku w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku uczestniczył w międzyuczelnianym, interdyscyplinarnym projekcie artystyczno-edukacyjnym „Ogólnopolska Płaszczyna Współpracy Akademickiej”, zakończonym wystawą poplenerową tamże. Rzeźba pt. Płytki została zakupiona do kolekcji Tomasza Górnickiego i Marcina Berdyszaka. Współtworzył wystawę zbiorową „Granice” na 45. Międzynarodowym Festiwalu

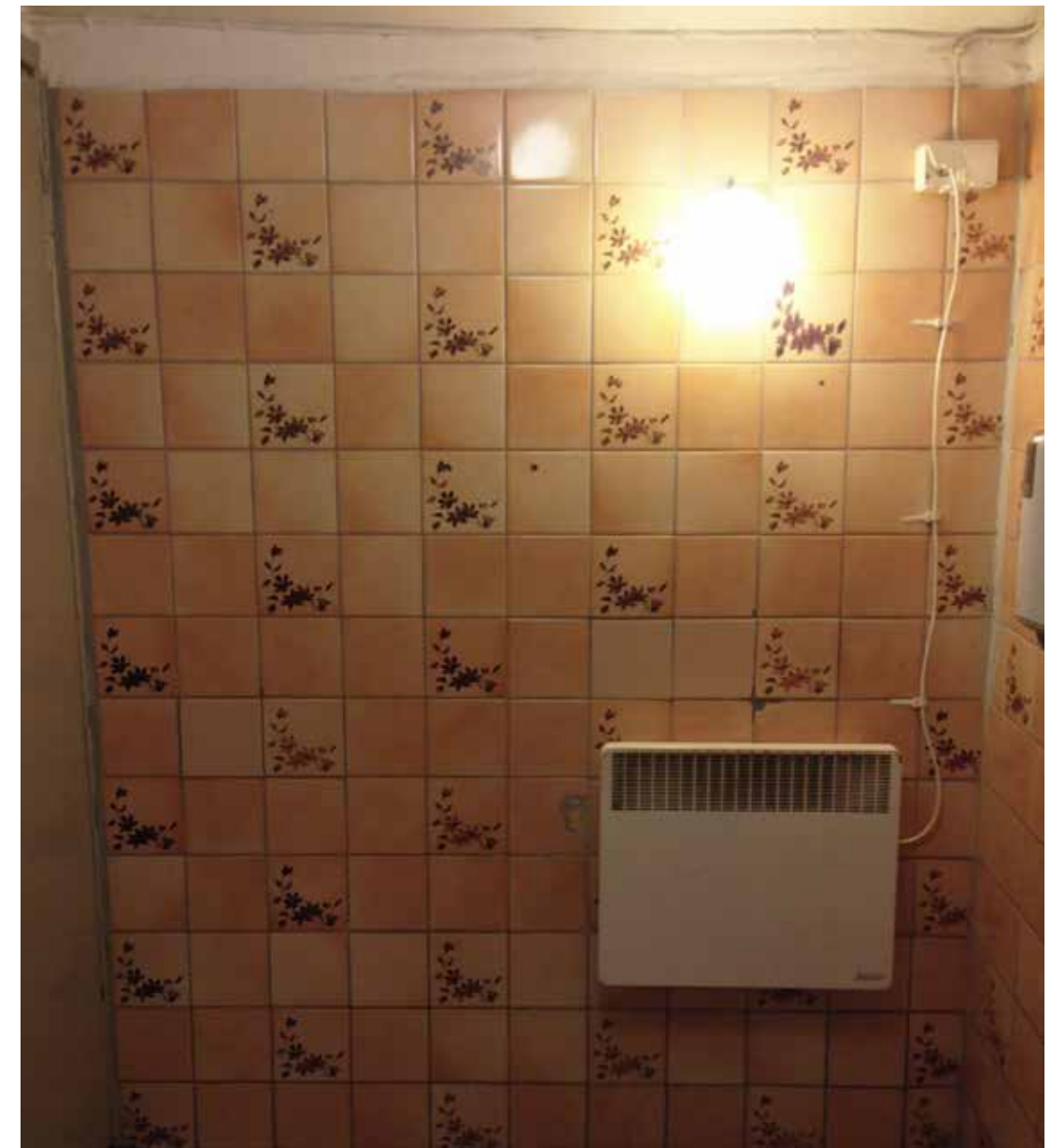
Artystycznym FAMA w Świnoujściu. Wygrał konkurs „polska opera narodowa #niemodni 2015” ogłoszony w ramach poznańskiego Festiwalu Opera Know – how 2015. Jury wybrało do realizacji projekt muralu poświęcony operze Stanisława Moniuszki „Halka”. W październiku rozpoczął studia filozofii na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu.

W twórczości Mętel podejmuje problematykę materiału i tworzywa, aktualnie jednak wzrasta zainteresowanie twórcy tematem oraz aspektami krytycznymi dzieła. Przygotowując pracę licencjacką, miesza elementy ikonicznych dzieł z obrazami współczesności.

Anna
Nadany

II pracownia malarstwa - **studenci**

Urodzona w 1993 roku w Ostrowi Mazowieckiej. W latach 2012 - 2015 studiowała na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu, gdzie obroniła dyplom z Architektury Wnętrz. Obecnie kontynuuje studia na poziomie magisterskim.

Zajmuje się architekturą wnętrz, grafiką projektową, projektowaniem i produkcją wystaw. Współpracowała między innymi z Fundacją Artystyczna Podróż Hestii i Poznańską Galerią Nową. Od 2016 roku redaktor w magazynie Thisispaper.

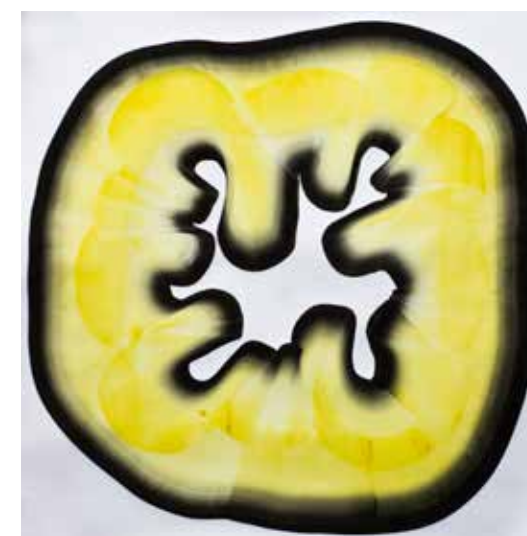
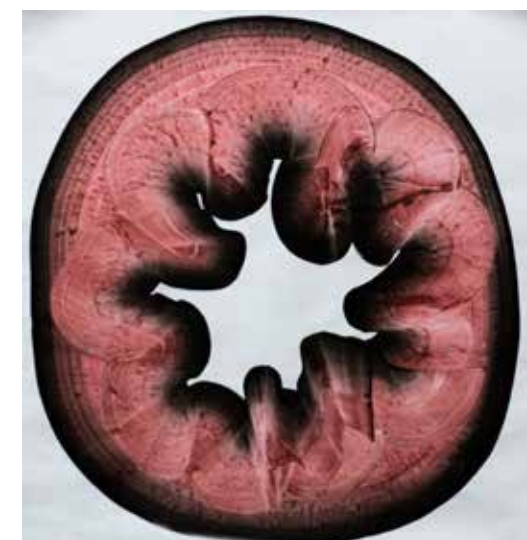
Kinga Popiela

II pracownia malarstwa - **studenci**

Kinga Popiela. (ur. 1991)
Obroniła pracę licencjacką na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii (2014), aktualnie studentka pierwszego roku studiów magisterskich na Wydziale Malarstwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Kursantka Central Martin w Londynie. W swoich pracach skupiam się przede wszystkim na ustanowieniu samodzielnego gestu

malarskiego, indywidualnej podświadomej pamięci ciała oraz jego ekspresji w stosunku do zastanej przestrzeni. Łączę widzenie z ruchem i ruch z widzeniem.

Pracuję nad tym, aby moje prace anektując przestrzeń stawały się jej częścią i samodzielnym bytem jednocześnie.

Maryna Sakowska

II pracownia malarstwa – studenci

Urodzona w 1992 roku w Szczecinie.

Studia:

- licencjackie, kierunek: malarstwo, 2012-2015, dyplom w 2015 roku w II Pracowni Malarstwa Dominika Lejmana (UAP)
- magisterskie, kierunek: malarstwo, 2015-dzisiaj, (UAP)

Wystawy, nagrody, wyróżnienia:

- wystawa „Love Aids Riot Sex”, Kunstquartier Bethanien, Berlin luty 2014
- Na wystawie zaprezentowałam projekt interaktywny stworzony specjalnie na tę okazję: grę komputerową „Love Invaders”, nawiązującą grafiką do gier na konsole 8-bitowe z lat 80. (kiedy to miała też miejsce epidemia AIDS).
- wystawa „Obrazy dla realnego świata”, Ptapy, Poznań, czerwiec 2014
- wystawa „Nie-miejsce”, Festiwal Fama, sierpień 2014
- wygrana w konkursie Pracowni Duży Pokój – open call „wystaWY” z projektem kuratorskim o roboczej nazwie „Repuls/Melograno Rosso”, 2016
- zakwalifikowanie się do finału konkursu „Nowy obraz, nowe spojrzenie”, wystawy w marcu (Poznań, Galeria Arsenał) oraz w kwietniu 2016 (Gorzów

Wielkopolski)

- finał konkursu Pracowni Duży Pokój „Scena/Debiuty”, 2016

- pomoc przy organizacji i prowadzeniu cyklu spotkań z artystami i teoretykami sztuki „Kij w obraz”, 2014 – 2015, na temat szeroko pojętego obrazu i jego funkcji w kulturze (projekt Galerii Silverado)

O działalności:

Głównie maluję, ale nie tylko. Podstawą mojej działalności jest badanie granic malarstwa, eksplorowanie języka malarskiego, poszukiwanie związków malarstwa z innymi mediami oraz pogranicze malarstwa i instalacji. Interesuje mnie pozorna anachroniczność malarstwa w dobie internetu i rozwoju technik reprodukcyjnych; a także – ścieranie się pojęć „naturalności” i „sztuczności” oraz wątki dotyczące iluzoryczności, także tej na płótnie. W 2015 roku zrealizowałam projekt „Repuls”, w którym dokonałam dekonstrukcji powszechnie deprecjonowanego gatunku jakim jest martwa natura – zarówno na poziomie ikonografii jak i języka malarskiego.

Vitalii Shupliak

II pracownia malarstwa – studenci

Urodzony w 1993 roku w Brzeżanach, UA.

Wykształcenie:

2010-2014 Lwowska Narodowa Akademia Sztuk Pięknych, Wydział Sztuki i Konserwacji Dzieł Sztuki, Katedra Sztuki Sakralnej, UA.

2012-2013 Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Wydział Malarstwa (w ramach programu wymiany studenckiej), PL.

2014-2016 Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Wydział Edukacji Artystycznej, PL.

Wybrane wystawy:

2016 "Re-Akcje 4" (Kraków, Gdańsk, Poznań), PL

2015 „IX Festiwalu Performance Koło Czasu” (CSW, Toruń), PL.

2015 „Performance Art Meeting” (Galeria Labirynt, Lublin), PL.

2015 „REZYDENCJA” (MONA INNER SPACES, Poznań),

2015 „XVII International Art Festival INTERAKCJE” (Piotrków Trybunalski), PL.

2015 „Festiwal Ukraińska Wiosna” (Poznań), PL.

2015 „IV Festiwal Przechwycenia Sakralna” (Galeria "Dzyga", Lwów), UA.

2015 „Niepokój” (Galeria „Up”, Berlin), DE.

2015 "Filozofia Sztuki" („Pi” Gallery, Poznań), PL. (wystawa indywidualna)

2014 „Draw & Go” (MONA INNER SPACES, Poznań), PL.

2014 "Κάθαρσις (Katharsis)" (LNASP, Lwów), UA. (wystawa indywidualna)

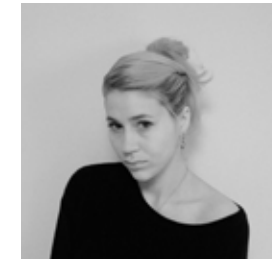
Vitalii Shupliak artysta wychodzący z tradycji malarstwa, aktualnie pracuje w kierunku intermedii, zajmujący się performance, wideo, instalacją i malarstwem. W swej twórczości często porusza problematykę niezmienną agresji człowieka we współczesnych hybrydalnych konfliktach wojennych, bada ich powody i skutki. W realizowanych pracach, często pojawia się problem przekazywania informacji między ludźmi, nadmiar nośnej informacji lub niemożliwość jej odczytania w pierwotnie założonej formie. Charakterystycznym dla artysty jest używanie motywu moro, często spreparowanego lub doprowadzonego do absurdu i nieużytecznej funkcji. Równoległe z działalnością artystyczną, Vitalii Shupliak jest założycielem i kuratorem „Pi” Gallery. Ideą przewodnią galerii jest stwierdzenie: "Ograniczenie możliwości tworzy nowe możliwości przestrzeni dla ekspozycji to koło o promieniu 1 metr (3,14m²). Stanowi to o formie prezentacji prac. Przestrzeń dyktuje warunki i motywuje autora do nowego myślenia. 1 metr to przestrzeń spójna sama w sobie. Okrąg, w którym twórca podejmuje wyzwanie określenia siebie.

Jest to typ Galerii, pojawiającej się w różnych miejscach w zależności od realizowanego projektu.

**Natalia
Brandt**

Urodzona w 1983 r. w Wągrowcu. Studiowała malarstwo i rysunek na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu (2003 – 2009). Dyplom z rysunku i malarstwa w pracowni prof. Jarosława Kozłowskiego i prof. Dominika Lejmana (2009). Aktualnie asyntenka w V Pracowni Rysunku UAP w Poznaniu. Kilkanaście wystaw indywidualnych w Polsce i zagranicą. Mieszka i pracuje w Poznaniu.

**Celina
Kannunikawa**

Urodzona w 1988 roku w Poznaniu. W roku 2012 obroniła dyplom licencjacki na Wydziale Malarstwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. W roku 2013 przebywała na stypendium Erasmus w Wilniaus Dailes Akademija w Wilnie. W roku 2014 ukończyła studia magisterskie na Wydziale Malarstwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Mieszka i tworzy w Poznaniu oraz Mińsku na Białorusi.

**Anna
Maria
Brandys**

Absolwentka Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu i Akademii Pedagogiki Specjalnej w Warszawie. Założycielka Fundacji Jak Malowana, której głównym celem jest podnoszenie jakości życia poprzez promocję i upowszechnianie dostępu do sztuki, a także inkubacja nowych postaw twórczych i zapobieganie wykluczeniu z kultury. Współautorka projektu Dom Bajek (www.dombajek.pl), którego celem jest promocja czytelnictwa w najlepszym wydaniu. W swojej pracy artystycznej podejmuje zagadnienia z pogranicza malarstwa, rzeźby i tkaniny unikatowej. Uczestniczyła w wielu wystawach w kraju i zagranicą. Prócz pracy twórczej od lat zaangażowana jest w działalność edukacyjną i arteterapeutyczną na terenie Poznania. Wolontariuszka w Fundacji na Rzecz Integracji Osób Niepełnosprawnych i Autystycznych FIONA. Zawodowo związana z Pracownią Barwienia Naturalnego Sztuka Naturalna w Instytucie Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich w Poznaniu. Aktualnie przygotowuje rozprawę doktorską na Wydziale Rzeźby i Działań Przestrzennych UAP pod opieką dr hab. Danuty Mączak i dr Igora Mikody.

**Izabela
Chamczyk**

Urodzona w 1980. Ukończyła z wyróżnieniem malarstwo na Akademii Sztuki Pięknych we Wrocławiu w 2009, w roku akademickim 2007/2008 studiowała w pracowni Dominika Lejmana na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Malarka-performerka-video artystka. Tworzy sztukę procesualną. Pracuje w wielu mediach redefiniując ich granice, angażując przy tym emocje, konfrontuje się w żywy kontakt z odbiorcą. Poprzez swoją sztukę stara się dotrzeć do sfery świata zewnętrznego, poza galeryjnego.

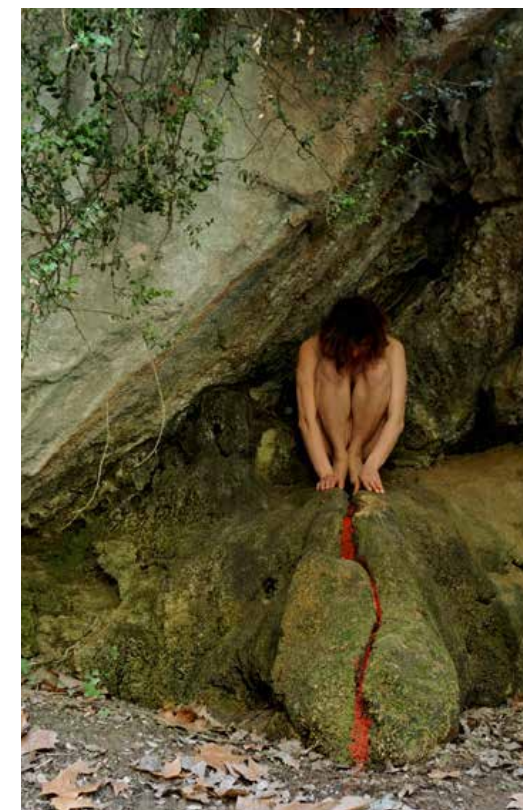
Damian Siuzdak

Urodzony w 1987 w Bydgoszczy. W 2012 roku ukończył Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu. Dyplom wydziału Komunikacji Wizualnej. Mieszka i pracuje w Bydgoszczy. Przeważającą częścią jego pracy artystycznej jest obserwacja. Zamiast interpretować rzeczywistość stara się ją badać i określać jej prawidłowości. Zbliży się dzięki temu w stronę konceptualizmu. W swojej pracy stosuje czystość i oszczędność formy. Z trudem przychodzi mu nadawanie tytułów. Traktuje swoje prace jako studium badawcze.

Izabela Ołdak

Urodzona w 1982 - artystka wizualna i kuratorka, absolwentka Wydziału Malarstwa na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu (2007) oraz Dutch Art Institute, ArtEZ w Enschede w Holandii (2010). Wyróżniona Nagrodą Publiczności za obraz Diary na 39. Biennale Malarstwa Bielska Jesień 2009. Autorka wielu performansów, wystaw indywidualnych i zbiorowych; uczestniczka rezydencji artystycznych, sympozjów i plenerów w Polsce i za granicą.

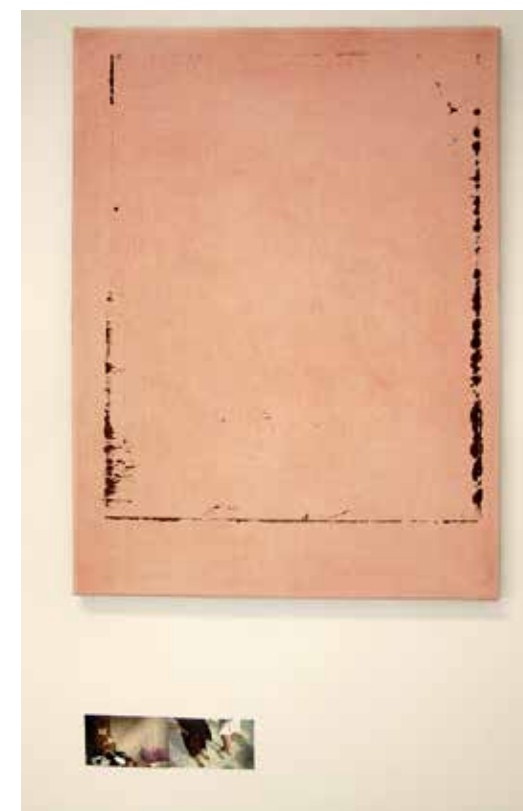
Emilia Grzczka

Urodzona w 1990. Ukończyła liceum o profilu matematyczno - fizycznym. Zdobyła dyplom z projektowania scenografii na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. W 2015 obroniła dyplom magisterski na Wydziale Malarstwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, pod opieką merytoryczną prof. Dominika Lejmana oraz dr. hab Marty Smolińskiej. Wystawę dyplomową zrealizowała przy Bukowskiej 17, w przestrzeni specjalnie na ten cel zaadaptowanej, przy udziale środków ze Stypendium Marszałka Województwa Wielkopolskiego w Dziedzinie Kultury 2015.

Justyna Śmidowicz

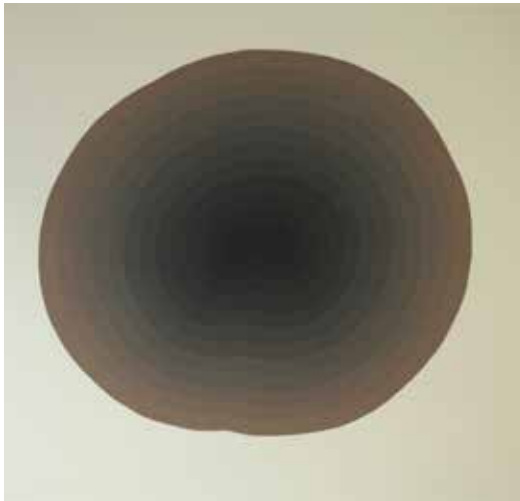
Urodzona w Poznaniu w 1988 roku. Ukończyła Liceum Plastyczne w Poznaniu, następnie obroniła dyplom licencjacki i magisterski na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. W czasie studiów brała udział w wystawach grupowych m.in.: LARS Love Aids Riot Sex w Kunsthaus Bethanien w Berlinie i Job in Progress w UP Gallery w Berlinie. Od kwietnia do września 2016 r. realizuje projekt rezydencyjny w Centrum Kultury „Zamek” w Poznaniu. Od 2012 roku prowadzi dokumentację fotograficzną dnia codziennego pt. mjuii, dostępną pod adresem mjuii.tumblr.com. W praktyce malarskiej i fotograficznej podejmuje zagadnienia produktywności, zaangażowania i rezultatu oraz zależności między widzieć a wiedzieć.

Jakub
Łączny

Urodzony w 1979. Ukończył Malarstwo u 2008 roku w pracowni Piotra C. Kowalskiego. Od 2012 asystent na Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi w pracowni prof. Marka Czajkowskiego. Brał udział w wielu wystawach w kraju i za granicą.

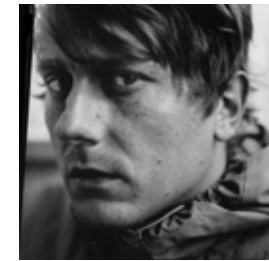

Urodzony w 1989 roku. Student malarstwa na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Jako główną pracownię wybrał pracownię prof. Dominika Lejmana. Studiował również na Politechnice Szczecińskiej. W swojej pracy skupia się nad problemem pamięci zbiorowej, przemijania i ludzkich emocji z dużym naciskiem na sztukę społeczną. W swoich pracach wykorzystuje malarstwo, instalację i performance. Uczestniczył w wystawach za granicą i w Polsce.

Robert
Kuta

Obecnie najwięcej czasu poświęcam na rozwój mojego nowego konceptu jakim jest sklep internetowy KUTA HOUSE. Jest to koncept na najbliższe 5 lat, w oparciu o zdanie „my gallery is the world now” Seth’a Siegelau’a, gdzie na bieżąco prezentuje swoje najnowsze prace, a także gdzie niektóre z nich zamieniam na obiekty czysto użytkowe, masowe, komercyjne. Wszystkie artefakty z KUTA HOUSE są na sprzedaż. Poza obszarem sztuki zajmuję się również designem i współpracuję jako artysta z przemysłem modowym, tworząc dla projektantów indywidualne wzory na tkaniny do kolekcji (m.in Gosia Baczyńska, Zuo COPR., Dream Nation, Tatum)

Piotr
Macha

Urodzony w Sosnowcu w latach 80-tych. Studiował na Wydziale Malarstwa ASP w Poznaniu. Dyplom w pracowni prof. Dominika Lejmana w 2010 roku. Od 2012 roku asystent w pracowni malarstwa prof. P.C. Kowalskiego na UAP. Doktorant na Interdyscyplinarnych Studiach Doktoranckich na Wydziale Komunikacji Multimedialnej UAP.

**Magda
Lara**

Urodzona w 1991, studentka ostatniego roku studiów magisterskich na Wydziale Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Posługuje się różnymi technikami. Najbliższe są jej: malarstwo, instalacja oraz media wirtualne. Stypendystka Ministra Kultury (2012); organizatorka wydarzeń kulturalnych (wszystkie edycje Action Auction w Polsce i Czechach). Brała udział w wystawach w kraju (2015 HOMO HOMINI, galeria Sektor I, Jaworzno; 2014 Niesamowite, galeria Starter, Warszawa; 2014 Jak Grzyby..., Fabryka Sztuki, Łódź) i za granicą (2014, STUDIO – LOVE AIDS RIOT SEX, Berlin, Niemcy). Szczególnie zajmują ją tematy związane z mechaniką spojrzenia, manipulacją, władzą i polityką.

**Joanna
Malinowska**

Urodzona w 1985. Mgr filozofii (UAM) i sztuki (UAP), doktorantka w Instytucie Filozofii na Uniwersytecie Adama Mickiewicza oraz wykładowczyni w School of Form. Obszar jej zainteresowań badawczych obejmuje, między innymi, epistemologię, kognitywistykę, filozofię współczesną i filozofię biologii. Założycielka interdyscyplinarnej grupy artystyczno-badawczej NERW, której praca „Oda di Neuro” pokazywana była między innymi na Biennale Sztuki Współczesnej Wro 2013 Pioneering Values. Jej prace artystyczne zazwyczaj związane są bezpośrednio z pracą naukową i często zahaczają o problematykę społeczną. Interesuje się zagadnieniami związanymi z różnymi przejawami wykluczenia społecznego, ideami kontrkulturowymi oraz nowymi technologiami.

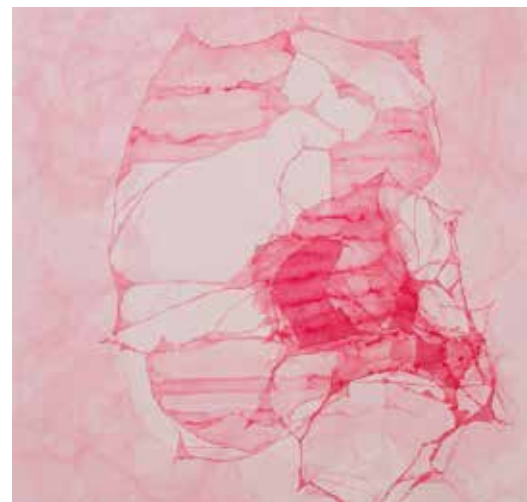
**Paweł
Matyszewski**

Urodzony w 1984 roku w Białymstoku. Absolwent Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Dyplom w pracowni malarstwa prof. Piotra C. Kowalskiego i dr. hab. Pawła Leszkowicza (2009). Od 2014 roku student Interdyscyplinarnych Studiów Doktoranckich na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu pod kierunkiem dr. hab. Dominika Lejmana. Stypendysta m.in. programu „Młoda Polska” (Narodowe Centrum Kultury, 2014) oraz Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2012). Laureat Nagrody Marszałka Województwa Pomorskiego w 8. Biennale Sztuki Młodych „Rybie Oko” w Słupsku (2015); Grand Prix w I Międzynarodowym Konkursie Malarskim Modessę (Kraków, 2013),

**Maja
Drosik**

Urodzona w 1986, mieszka i pracuje w Poznaniu. Absolwentka Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu na Wydziale Edukacji Artystycznej (specjalności: Promocja i Krytyka Sztuki, Pedagogika Sztuki).

**Paweł
Żukowski**

Eksperymentowałem z wieloma mediami, od fotografii przez wideo, rysunek, malarstwo, do rzeźby czy performance. Ale po skończeniu studiów odkryłem, że największą artystyczną satysfakcją przynosi mi wyciąganie z przysłowiowego lamusa lekko zapomnianych technik, a przynajmniej zapomnianych na tyle, że nie są już kojarzone z obszarem sztuki współczesnej. Staram się je poznać i przypomnieć swoim odbiorcom w przefiltrowanej i zmodyfikowanej przeze mnie formie. Być może w kontekście historii sztuki to, co ja nazywam eksperymentem, jest już w istocie wyważeniem dawno otwartych drzwi, ale wierzę, że każdy powinien zgłębiać wybrane przez siebie w danym momencie medium po swojemu. Stąd w moim aktualnym dorobku niepopularne media, które staram się zaadaptować do współczesnych realiów. Kiedy któreś z nich mnie zainteresowało, zgłębiałem je na własną rękę i starałem wydobyć tkwiącą w nich symbolikę.

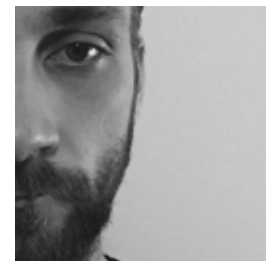
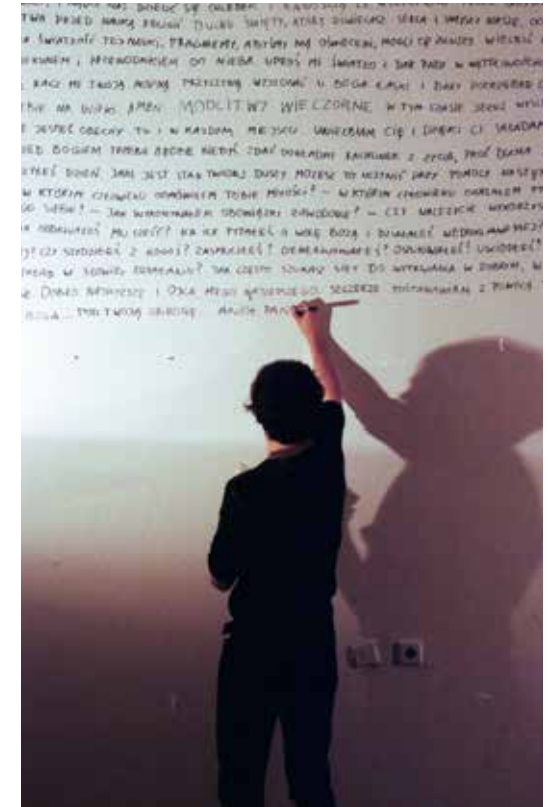
**Witold
Modrzejewski**

Urodzony w 1990 roku w Siemianowicach Śląskich – postindustrialnym mieście na Górnym Śląsku. Syn inżyniera turbinowego oraz lekarki. Ukończył z wyróżnieniem Ogólnokształcącą Szkołę Sztuk Pięknych w Katowicach na kierunku Metaloplastyka. Dyplom Magisterski obronił z wyróżnieniem na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu w pracowni Macieja Kuraka. Został on zakwalifikowany do międzynarodowej selekcji najlepszych dyplomów artystycznych festiwalu Ellia Neu/Now. Studiował także na Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach i Uniwersytecie Marmara w Stambule. Współpracował m.in. z Jarosławem Kozłowskim, Dominikiem Lejmanem, Mirosławem Bałką. Uczestniczył w międzynarodowych warsztatach i plenerach m.in. ze studentami Goldsmith University of London czy UDK Berlin.

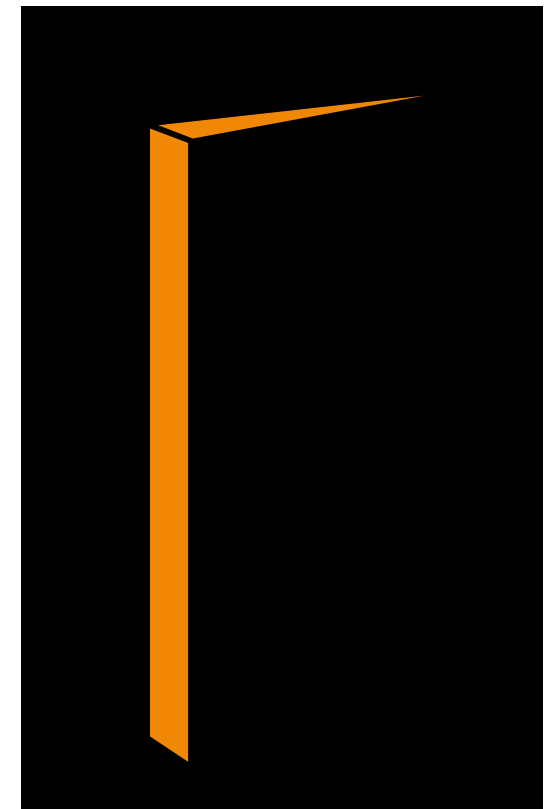

**Grzegorz
Myćka**

Doktorant na Wydziale Grafiki i Komunikacji Wizualnej na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Zajmuje się grafiką warsztatową i projektową, ilustracją oraz krótkimi formami animowanymi. Laureat międzynarodowych i krajowych konkursów graficznych, uczestnik wielu międzynarodowych wystaw m.in. Biennale del Cartel w Bolwii, Taiwan International Graphic Design Award, Trnava Poster Triennale, Biennale Plakatu Polskiego w Katowicach, Międzynarodowe Triennale Grafiki w Falun. Laureat Nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2012 roku.

Urodzony w 1990 roku w Poznaniu. Realizuje myślenie plakatowe poprzez różne media. Uczestnik oraz lauret licznych konkursów oraz biennale z zakresu grafiki projektowej m.in. Biennial del Cartel en Mexico, Poster Biennial en Bolivia, Student Poster Biennale Serbia Novi Sad, Graphic Design Festival Breda Novi Sad.

Małgorzata Myślińska

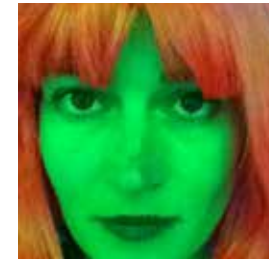
Punktem wyjścia dla cyklu „Rzecz o kurzu” jest relacja z domem, miejscem pełnym przedmiotów-relikwii – ich nagromadzenia i skrzyętego przechowywania. Wśród błyszczących nobliwie powierzchni mebli-grobowców odbywa się prawdziwy spektakl kurzu, który stwarza pole do jego metaforycznych interpretacji. Powstaje m.in. pytanie – co się dzieje z obrazami kiedy nie są eksponowane, oraz w sytuacji odwrotnej – gdy dostają się w wir troski muzealników i konserwatorów? Sama materia kurzu, jako miejsce gdzie spotykają się ożywieni i nieożywieni aktorzy, pozwala na rozszerzenie związanych z nią kontekstów egzystencjalnych w kierunku zagadnień z obszaru posthumanizmu i nowego materializmu – nad czym m.in. obecnie pracuję.

Urodzona w 1987, kuratorka i promotorka młodej sztuki, absolwentka Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu (Promocja i Krytyka Sztuki, Edukacja Artystyczna i Strategie Kuratorskie). Kuratorka wystaw zbiorowych i indywidualnych m.in.: „Mum, I just really need to focus on my art now”, 2013, Galeria Miejska Arsenał, Poznań; „Sanatorium”, Natalia Szostak, 2013, Kunstquartier Bethanien, Momentum, Berlin; „Customized Digital Art”, Tymek Borowski, 2014, Liste Young Art Fair, Bazylea; „Minimalizm jako miejsce zbrodni”, 2014, Centrum Kultury Zamek, Poznań; „Family Totems”, Tarwuk, 2014, Pony Project Gallery, Berlin; „Atmosphere”, Macarena Ruiz Tagle, 2015, Poppositions Art Fair, Bruksela; „Backroom”, Gregor Różański, 2015, Zona Sztuki Aktualnej, Szczecin; „Relation of Aspect”, Macarena Ruiz Tagle, 2015, Pony Project Gallery, Berlin; „4D”, Tarwuk, 2015, Pony Project Gallery, Wiedeń; „Die-Cast”, Piotr Skiba, 2016, Zona Sztuki Aktualnej, Szczecin.

Aurelia Nowak

Pascale Heliot

W 2007 obroniła dyplom na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. W latach 2007-08 pełniła funkcję asystenta na ASP w Poznaniu, w latach 2011-12 pełniła funkcję asystenta na Wydziale Sztuk Wizualnych na ASP w Łodzi. Brała udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce i za granicą.

Dorota Pawlicka

Ur. 1986 r., pochodzi ze Szczecina, dyplom magisterski na Wydziale Malarstwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu obroniła w 2012 roku. Absolwentka filologii niderlandzkiej UAM (2016). Zajmuje się malarstwem i ilustracją, inspirując się fauną i florą, magicznym realizmem, serialami telewizyjnymi, modą i popkulturą. Bada modę flamandzką, w szczególności jej związki z pćcią.

Karolina Polosak

2009-2015- Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, dyplom magisterski w pracowni prof. Wojciecha Łazarczyka

Piotr Szpilski

Urodzony w 1988- nieślubne dziecko, urodzony na prowincji. Jest absolwentem Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Mieszka w Poznaniu w wynajętym mieszkaniu.

Diana Rönnberg

Urodzona w 1983r. w Gorzowie Wlkp. w Polsce. Przeprowadziła się do Szwecji w wieku ośmiu lat. 1999-2002 Liceum Muzyczne w miejscowości Kungsbacka, Szwecja. 2004-2009 Studia na Akademii Sztuk Pięknych na wydziale Komunikacji Multimedialnej, kierunek Fotografia, ASP w Poznaniu. 2009 Obroniła swoją pracę magisterską u profesora Krzysztofa. J. Baranowskiego, Pracę pisemną obroniła u prof. Romana Kubickiego. 2013 Rozpoczęła studia doktoranckie na wydziale intermediów, u prof. Grzegorza Klaman na ASP w Gdańsku Mieszka i pracuje w Polsce oraz w Szwecji. Zajmuje się sztuką video, fotografią, instalacją, malarstwem, poezją oraz śpiewem. Od 2012 roku współtworzy zespół muzyczny Combi Cats z Kordianem Lewandowskim. Mieszka i pracuje w Polsce i Szwecji.

Weronika Trojańska

Everything we hold becomes a tool. Even people. Even you.

Karel Capek

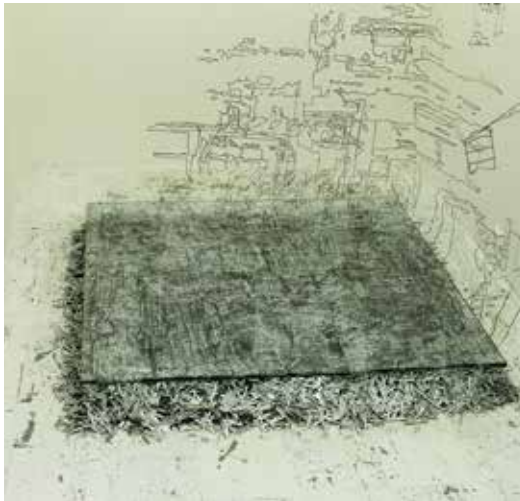
Zajmuje się tworzeniem sztuki, jak i pisaniem o niej. Absolwentka Edukacji Artystycznej na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu i Sandberg Instituut w Amsterdamie, swoją praktyką artystyczną bada pojęcie auto/biografii i osobowości jako fikcyjnych konstrukcji. Do tej pory prezentowała swoje realizacje m.in. w Amsterdamie (Rongwrong), Singapurze (ICAS), czy Los Angeles (MuzeuMM). Publikowała także swoje teksty w wielu polsko- i angielskojęzycznych mediach o sztuce. Obecnie pisze regularnie do magazynu Metropolis M i Arterritory.com.

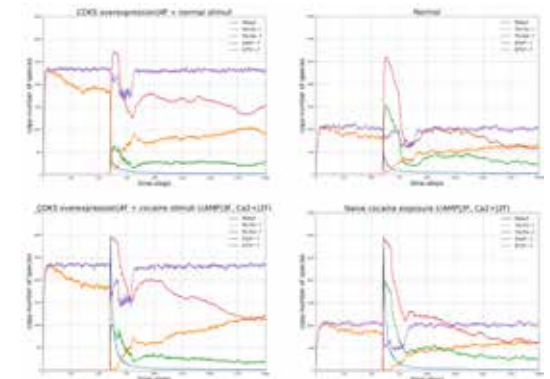
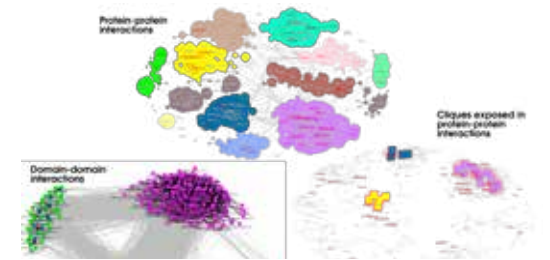
Filip
**Wierzbicki-
Nowak**

Urodzony w 1986 roku w Poznaniu.
Asystent w VIII pracowni rysunku prof. dr hab.
Katarzyny Kujawskiej-Murphy.

Emilia M.
Wysocka

Urodzona w 1985 w Poznaniu, absolwentka
Uniwersytetu Artystycznego w
Poznaniu (PL) Katedry Malarstwa. Dyplom magistra
sztuki (2010) pod kierunkiem dr hab.
Dominika Lejmana i prof. dr hab. Jarosława
Kozłowskiego; tytuł pracy: „Dwie najbardziej
podstawowe funkcje sztuki – funkcja poznawcza
i funkcja kreatywna – zostały poważnie
podważone; pierwsza – przez naukę, druga – przez
technikę” [J. Ludwiński Sztuka w epoce
postartystycznej.

Zosia
Nierodzińska

Sofi da East
Absolwentka Wirtualnego Feministycznego
Uniwersytetu.
Dyplomowana producentka Wschodniej Energii,
doktor fotosyntezy.
Aktualny stan skupienia - Femo energeticus.

Mateusz
Piestrak

Urodzony w 1991, studiuje malarstwo na
Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Mieszka
i pracuje w Poznaniu. Weźmie udział w wielu
wystawach w kraju i za granicą.

Czego nie widać

Unseen

